

Faşist Partilerden Medet Umma!

Netice itibariyle burjuva-feodal faşist partiler bir kez daha Kürtler üzerinden ucuz politikalar yaparak günü kurtarma peşindedirler. Bu oyuna gelmemek, kendi öz gücüne güvenerek, örgütlü bir şekilde hareket edip sorunlarının çözümüne sandıkta değil, faşizme karşı mücadeleyle olacağı üzerine kafa yorup kitleleri buraya yönlendirmek en büyük kazanım olacaktır. Aksi durum, İmamoğlu da kazansa, işçi ve emekçi yığınlar için pek bir şey değiştirmeyecektir.

Yeni Demokrasi

özgür gelecek için

6 HAZİRAN-27 HAZİRAN 2019 ■ YIL: 2 ■ SAYI: 37 ■ FİYAT: 2 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

GÜNCEL / 9

Bir Tabelanın Getirdikleri

Dersim tabelasından rahatsızlık duyan tek kesim tehdit saçan faşist blok temsilcileri olmamıştır. Utangaç bir şekilde "zamanlama" eleştirisi getiren, şovenizm zehrinden mustarip birçok kişi ve kesim de vardı. Aralarında bizzat Dersim Belediye Başkanlığı yarışına giren ve M. Fatih Maçoğlu'nun seçime girdiği parti TKP de vardı.

RÖPORTAJ / 10

'İbo'nun Mücadelesini, Direnişini Unutturmaya ve Yasaklamaya Kimsenin Gücü Yetmeyecektir!'

Bu kitaba bir değil birçok yasak/baskı uygulandı. Hakkındaki zulüm uygulamalarını yazsam, ondan daha kalın kitap olur! 1976'da gazetede tefrika olarak yayımlandığında, hem düzen/hem belli siyasi kesimler için İbo adı 'öcü' gibiydi. Daha baştan gazetede hiçbir yazı işleri müdürü sorumluluk üstlenmeye cesaret edemedi.

sandıktaki hayale değil KENDİ GÜCÜNE GÜVEN!

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

proleter devrimciliği kuşan, tasfiyeciliğe meydan oku gerilla savaşını yükselt - 2

16

KADIN

özgürlüğümüzü kazanmak için daha fazla örgütlelim

20

ENTERNASYONAL

peru'da bir kahramanlık destanı: 19 haziran 1987

ZER (2017)

Kazım Öz'ün son filmi olan Zer, Cemal Süreya'nın şu dizeleriyle açılıyor: "Tarih öncesi köpekler havlıyordu". Dersim'de 1938'de yaşanan katliamın ardından ailesiyle sürgün edilen Cemal Süreya'nın katliamı anlattığı dizelerinden bir tanesi.

Tarihe; doğduğu yerin; acılara küçük yaşta tanıklık ettiği memleketinden göçtüğünü anımsarken yazdığı bir dize bu Cemal Süreya'nın. Yani "köpeklerin" seslerini işitmeye başlamasıyla anımsadığı bir şiirin parçası.

Kazım Öz de Cemal Süreya gibi bu filmde "köpekler" in seslerine kulak veriyor.

Dersim Katliamı'nın hemen ardından sürgüne yollanan henüz çocukluk çağındaki genç kadınlardan biri bu filmde Kazım Öz'ün çıkış noktası oluyor.

Gençtik bir türkü söyledik diyor, babaannesini filmin başkarakteri Jan'a. Türkünün adı Zer. Bir kadına güzelleme olarak yazılmış, içinde acı duygular barındırıyor. Blues müzikle uğraşan Jan aynı zamanda müzik eğitimi de alıyor. Anlamadığı bir dilde onu bu kadar duygulandıran parçanın ne olduğunu ne demek olduğunu tam olarak kavrayamadan ölüyor babaannesini. Ve böylece '38'de yaşanan katliamın sesleri çalınıyor Jan'ın kulağına; seslerin bir yanı Jan'ın merakını uyandırıp onu yollara çıkartırken diğer yanı barındırdığı acı ile kabuslara sürüklemeye başlıyor.

Kazım Öz'ün Zer'de geçmişle günümüzü ilişkilendirirken Amerika'da yaşayan ve aslından peşinden gittiği kültüre bir hayli uzak Jan'ı seçiyor. Jan'ın hayatı çalkantıda; ailesiyle

problemler yaşıyor ve en önemlisi sevgilisinden ayrılmış. Ne yapacağı bilemeyen bir halde babaannesinin Afyonkarahisar'daki evine cenazeye gider. Bu noktada hala dillendirilmeyen ve bir sır gibi saklanan katliam

ve izlerini, kafasında çözümlenmeye çalışır.

Kazım Öz'ün Jan'ın kişiliğinde yarattığı ikilemi yanı Bahoz filminin başkarakterinde de görmek mümkün. Bir kadın ve bir erkeğin ayrılığı ve başka

bir kişiyle aşkını işleyen Öz'ün, Jan karakterini bu metot ile derinleştiriyor. Jan'ın kişiliğindeki mutsuzluğun ve keşmekeşliğin kaynağı sayılabilecek çelişkilerin çözülmesine doğru gelişen filmde Jan'ın çelişkilerinin gösterilmediğini söylemek mümkün. Böylece Jan karakteri Öz'ün filmde zayıf kalıyor.

Jan izini sürdürdüğü olayların peşinden trenle gidiyor. Her yanıyla sürgünün ve katliamın işlenmeye çalışıldığı filmde tren güçlü bir imge olarak kullanılmak isteniyor.

Filmin düşük bütçeyle çekilmiş olmasının Öz'ü çekimlerde ve sonrasında zorladığını söylemek de mümkün.

Öz'ün Kültür Bakanlığı'ndan aldığı bütçe İstanbul Film Festivali'ndeki ilk gösteriminde sansürlenmesi olarak dönmüştü.

Bütün bunlarla birlikte Kazım Öz'ün Zer filmi, geçmişle günümüz arasında köprü olma görevini tam olarak yerine getiremeye de devletin üzerini örtmek istediği '38 Katliamının izini sürmesi nedeniyle önemli.

Yönetmen: Kazım Öz

Senarist: Kazım Öz

Görüntü Yönetmeni: Feza Çaldıran, Eyüp Boz, Orçun Özkılıç

Müzik: Mustafa Biber

Süre: 110 dk

Oyuncular: Nik Xelilaj, Güler Ökten, Haleight Ciel, Levent Özdilek, Füsun Demirel

Yapımcı: Meral Balık

Bir Yeni Demokrasi okuru

Yusuf Demir'in "Büyükler Hiç De Komik Değil" isimli kitabı çıktı

HABER MERKEZİ- Tutsak, Eğitim-Sen'li öğretmen Yusuf Demir'in "Büyükler Hiç De Komik Değil" isimli çocuk kitabı Umut Yayıncılık'tan çıktı.

Kitapla ilgili olarak önsözde yayınevi tarafından şunlar ifade edildi:

"Eğitim-Sen'li bir öğretmen olan tutsak Yusuf Demir'in "Büyükler Hiç De Komik Değil" kitabını siz çocuklarla buluşturmak bizim için heyecan verici. Yayınevimizden çıkan bu çocuk kitabını, eşit, adil ve özgür bir geleceğin yaratılmasında pay sahibi olmasını istediğimiz sizlere sunmaktan mutluluk duyuyoruz.

İnsanın, insanlığı ileriye taşıma çabasının bir ürünü olan bu eser, çok eski zamanlarda çizilmiş olan sınırları aşı-

rak birbirimizi kucaklamamızı nasihat ediyor bize.

'Farklı olan kötü müdür?' sorusunu yöneltiyoruz sizlere... Hepimizin uğursuz olarak bildiği 'kara kediler' gerçekten öyleler mi? Ülkelerin sınırları vardır, peki bizim sınırlarımız var mı? Nehir ve Gül'ün kara kedinin aslında "uğursuz" olmayabileceği düşüncesiyle başlıyor arayış. Hayatta her daim arayış içerisinde olan çocuklar bu soruların cevabını, hep birlikte arıyorlar.

Yazarımız, çocukların dünyasının kapısını aralayarak 'büyükler'e de o kapıdan bakma olanağı sunuyor. "Büyükler Hiç De Komik Değil" sınırları aşmanın yalnızca çocuklar için değil 'büyükler' için de önemli olduğunu

gösteriyor ve ekliyor; eski zamanlarda çizilmiş, sonu görünmeyen sınırların ucu işte burada!

Kitabın duygu yoğunluğu, olay örgüsü ve dilinin 8 yaş ve üstü çocukların okumasına uygun olduğunu değerlendirdik. Ele alınan temanın evrenselliği kapsayıcılığı nedeniyle bu eseri herkesin okuyabileceğini de belirtmeyi gerekli görüyoruz. Çocukların, sınırların yarattığı önyargıları kırmadaki hünerlerinin yetişkinlere de ışık olmasını umuyoruz...

İlgiyle okumanız dileğiyle...

UMUT YAYIMCILIK

Mayıs 2019"

Kitaba Umut Yayıncılık büroları ve kitapçılardan ulaşabilirsiniz.

KENDİ GÜCÜNE GÜVEN FAŞİST PARTİLERDEN MEDET UMMA!

Bıkkınlık verecek derecede uzun bir süredir gündemde olan ve 23 Haziran 2019 (bu belirlenen tarih, kimin kazandığına göre bu süre oyların yeniden sayımı, mazbata meselesi vs. nedenlerden kaynaklı bir süre daha uzayabilir de) tarihine kadar da gündemden düşmeyecek olan yerel seçimler ve nihayetinde İstanbul yerel seçimleri vesilesiyle bir kez daha ittifaklar ve partilerin seçime yükledikleri misyon ve değerlendirmeleri üzerine bir değerlendirmeye ihtiyaç vardır.

Tüm dünyanın gözleri önünde aleni bir şekilde, hukuk, kural, ilke tanımadan İstanbul seçimleri YSK'nin kendine güldürecek, başkanının bile itiraz ettiği bir şekilde iptal edildi. Elbette öncesinde yılan hikâyesine çevrilen oyların yeniden ve yeniden sayımı vs. konularına bir kez daha girmeyeceğiz, zira bu konuda defalarca yazıldı çizildi.

BİR KEZ DAHA SEÇİMLER VESİLESİYLE "HATIRLANAN" KÜRTLER...

31 Mart yerel seçimleri öncesi HDP'nin birkaç büyükşehirde aday çıkarmaması, HDP'nin CHP'yi desteklediğine yoruldu. HDP ise İzmir ve Antep'te açıktan CHP ve DSP adaylarını destekleyeceğini açıkladı, ancak diğer illerde açıktan bir çağrılar olmasa da, eğilimin AKP karşıtlığı üzerinden bir "gizli" ittifak ya da destek şeklinde olduğu hemen herkes tarafından dile getirildi. Bu yaklaşıma rağmen, CHP her zamanki kafatasçı, faşist karakteriyle hem Kürt ismini diline almadı, hem de HDP ve PKK ilişkisi üzerinden yine keskin, saldırgan, şovenist açıklamalarda bulunmaya devam etti. Seçimin kazanılmasının ardından Ekrem İmamoğlu'nun utangaçça küçük bir teşekkürünü saymazsak.

Bilindiği üzere Kasım 2018'de Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması için, önce HDP Milletvekili Leyla Güven, daha sonrasında ise dünyanın birçok yerinde ve Türkiye hapisanelerinde binlerce kişi açlık grevleri yapmıştı. Bu açlık grevleri tam da seçim kampanyalarının yapıldığı döneme denk gelmekteydi. Ancak ne hikmetse, ne CHP ne de AKP bir kez bile bu seçim sürecinde bu konuyu dile

getirdiler. Burjuva-feodal medya ise her zaman olduğu gibi üç maymunu oynadı.

Ancak seçimler bitip de AKP özellikle İstanbul gibi büyük şehirlerde gerileyince birden Kürt meselesi ve hapisaneler sorunu, açlık grevleri akıllarına geldi. İlk elden Abdullah Öcalan'ın kardeşiyle görüşmesine izin verildi, sonra ise avukatları Öcalan'la yıllar sonra görüştürüldü. En geri demokrasilerde bile olmayacak birtakım yöntemler yine devreye girdi. Yıllardır sanki başka bir ülkenin yasalarından

kaynaklı Öcalan'a tecrit uygulanıyormuş, avukatlarıyla görüştürülmüştü gibi, "Çözüm süreci diye bir değerlendirme yapılması doğru değil. İstanbul seçimiyle de alakası yok. Mahkeme kararıyla görüşmeye ilişkin hukuki engel kalkmış oldu. Bu çerçevede yapılan bir görüşme, ziyaretir" şeklinde komik bir açıklama yapıyor Adalet Bakanı Abdülhamit Gül.

AKP'li yetkililer ne derlerse desinler, İstanbul seçimleri bağlamında sistemin yönetilmesinde ve egemenler arası güç dengelerini belirleme de Kürtlerin rolü küçümsenmeyecek derecede büyük ve önemli bir noktada durmaktadır. Bunu gören ve bilen AKP, tüm yatırımlarını bura üzerinden yapmaktadır. Kapalı kapılar ardında ne görüşüldü, nasıl pazarlıklar yapıldı bilemeyiz; ancak Kürt halkına şirin görünmek, onların oyunu almak için atıldığı aşikâr olan bu adım, bir yandan da yine kendi içinde bir gözdağı, ya da pazarlık konusu da olabilir. AKP Kürtlere ve HDP'ye, "Beni desteklemezseniz, tecrit devam eder, görüşmeler bitirilir" mesajı da veriyor olabilir.

Abdullah Öcalan'ın ilk avukat görüşünde yaptığı Suriye değerlendirmesi dikkat çekicidir. Öcalan'ın "Yeni bir

müzakere süreci yok ama 2013 pozisyonumu koruyorum" demesi, "Biz aynı konumda duruyoruz, siz de aynı konumdaysanız bir süreç başlatabiliriz" şeklinde yorumlanmaktadır. Bu açıklamanın ardından PYD sözcüsü Salih Müslim'in Öcalan'ın çağrılarına değer biçtiklerini söylemesi de, aslında AKP ve Kürt Ulusal Hareketi arasındaki görüşmelerin sadece İstanbul seçimleriyle sınırlandırılmayacak boyutta olduğuna yorumlanabilir.

AKP cephesinden bu hamleler yapılırken on yıllardır Kürt meselesine

Eşit yurttaşlık böyle olur. Ama bütün bunların olabilmesi için güven ortamı sağlanması ve bir an önce silahın ortadan kalkması gerekiyor. Silahla hiçbir şey elde edilemez. Yaşanan terör ve şiddet bölgeyi, bölge insanını tahrip ediyor. Bir an önce çözüme kavuşmalı" şeklinde bir ekleme yapıyor. Evet lafla peynir gemisi yürümüyor. Biz biliyoruz ki, eşit yurttaşlık, dil vb. konular gündeme geldiğinde, CHP yine en önde Anayasa'nın ilk üç maddesini hatırlatacak, yine ırkçı yaklaşımını dün olduğu gibi bugün de sergileyecektir.

Diğer yönden HDP'nin İstanbul seçimlerine yönelik tavrı Ekrem İmamoğlu'nu destekleme yönünde şekillendi. HDP eş genel başkanı Pervin Buldan geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamasında, önümüzdeki günlerde alana inceklerini, 31 Mart günü sandığa gitmeyen 200 bin civarında Kürt'ü sandığa taşımak için çalışmalarını yoğunlaştıracaklarını söyledi. Buldan HDP seçmeninin sandığa gitmemesini yorumlarken:

"Çeşitli sebepleri var tabii sandığa gitmeyenlerin. CHP'ye oy vermek istemeyen seçmenimiz var, bunu içine sindiremeyen seçmenimiz var, bunu saklayamayız..." demektedir. Evet Kürt kitlesi CHP'nin onlar açısından ne anlama geldiğini çok iyi bilmektedir. Sandığa ve CHP'ye mesafeli Kürtleri ısrarla sandığa taşıma çabası içine girerek diğer yandan CHP ile barıştırarak aslında Kürtlere büyük haksızlık yapıldığının farkında değil sanırım HDP yetkilileri. "Düşmanımın düşmanı dostumdur" yaklaşımı, bir başka düşmanını silikleştirme, hoş görme yaklaşımı olarak karşımıza çıkmaktadır HDP'nin bu tavrında.

Netice itibarıyla burjuva-feodal faşist partiler bir kez daha Kürtler üzerinden ucuz politikalar yaparak günü kurtarma peşindedirler. Bu oyuna gelmemek, kendi öz gücüne güvenerek, örgütlü bir şekilde hareket edip sorunlarının çözümüne sandıkta değil, faşizme karşı mücadeleyle olacağı üzerine kafa yorup kitleleri buraya yönlendirmek en büyük kazanım olacaktır. Aksi durum, İmamoğlu da kazanırsa, işçi ve emekçi yığınlar için pek bir şey değiştirmeyecektir.

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi ve DİSK

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, Türkiye işçi sınıfı tarihinin en şanlı direnişlerinden biridir. Aynı zamanda işçilerin yalnızca ekonomik kazanımlar için değil siyasi kazanımlar için de direnmesi gerektiğini öğreten bir mirastır. 15-16 Haziran direnişi, bu yönüyle günümüz Türkiye sendikal hareketi ve pasifize edilen işçi sınıfı açısından çok daha anlamlıdır.

1970 yılında CHP ve AP milletvekilleri 274 sayılı Sendikalar Kanunu ile 275 sayılı Grev ve Lokavt Kanununda değişiklik yapılması için tasarılar hazırladı. Bu yasa tasarısı işçilerin sendikal özgürlükleri ve grev hakkını kısıtlar yöndeydi. Özeldeki amaç ise işçilerin DİSK'e üye olmasını zorlaştırmaktı. Yasanın anayasaya aykırı olduğunu söyleyen DİSK, örgütlü olduğu işyerlerinde Anayasal Direniş Komiteleri kurulmasını kararlaştırdı. 14 Haziran günü DİSK Genel Temsilciler Meclisi'ni topladı. Salonunda ertesi gün işçilerle görüşülüp fabrikalarda kısa yürüyüşler yapılması karar alındı. Ancak 15-16 Haziran günleri işçiler fabrikaların dışına taşarak sokakları doldurdu.

15 Haziran günü iş başı yapan işçilere, temsilcilerin alınan kararları aktarması üzerine işçiler, sendikalarının kapatılmasına neden olan yasa tasarısına ve haklarının gaspına izin vermeyeceklerini söyleyerek üretimi durdurma kararı aldılar ve protesto yürüyüşlerine başladılar.

Polis direnişe karşı saldırıya geçti ve çatışmalar yaşandı. Çıkan çatışmalar-

da yaralananlar ve ölenler oldu ancak bu işçileri yıldırmadı. Birçok yerde askerlerle karşı karşıya kalan işçiler barikatları aşarak ilerliyordu. Gerçekleşen büyük direnişte 4 işçi hayatını kaybetti, yüzlerce işçi tutuklandı ve işten atıldı.

15-16 Haziran işçi direnişini, 68 Hareketi'nden ve dönemin devrimci ruhundan bağımsız ele alamayız. 60'lerden itibaren dünyayı kasıp kavuran devrim dalgası, 68'de ise Türkiye'de yaşanan devrimci dalga, işçi hareketlerinde de yansımaları buluyordu. Bu direnişin sonuçları her şeyden önce bizlere sendikal "isyan"ların sınırını gösteriyordu. Direniş, işçilerin siyasi örgütlenmeleriyle ancak nihai sonuca ulaşabileceklerinin en açık göstergesiydi. Öyle ki 15-16 Haziran işçi direnişi dönemine göre "devrimci" anılan ve devlet tarafından tehdit olarak görülen DİSK'in sınırlarını da ortaya koyuyordu. Radyolardan yankılanan DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in konuşması işçilerin gücünün DİSK'in yönetim kadrosunu aşarak ilerlediğini gösteriyordu. Kemal Türkler'in konuşması DİSK yönetiminin karakterini ortaya koyar nitelikteydi: "İşçi kardeşlerim, işçi sınıfının bilinçli temsilcileri, anayasal haklarınız için direndiniz, direniyorsunuz. Anayasamız her türlü toplantı ve yürüyüşlerin silahlı ve silahsız olacağını emreder. Bizler anayasaya sınıksız bağlı işçiler olduğumuz için, hiçbir hareketimiz anayasaya aykırı olamaz. Bizim aramıza çeşitli maksatlar güden kişiler, çeşitli kılıklara bürünerek göz bebeğimiz şe-

refli Türk ordusunun bir mensubuna kötü maksatlarla taş atabilirler, tahrikler yapabilirler. DİSK Genel Başkanı olarak sizleri uyarıyorum."

Bu açıklamalarıyla DİSK'in sarı sendikacılığının yüzüne taktığı "devrimci" maskesi düşmüştü. DİSK her ne kadar direnişte sınıf işbirlikçisi bir tutum almamış gibi 15-16 Haziran'ları kutlasa da dün olduğu gibi bugün de DİSK'in sarı çizgisi değişmemiştir. DİSK yönetiminin geçmişten günümüze bu tarihsel duruşu sınıf uzlaşmacı siyasetinin ürünüdür. İşçilerin tabandan gelen zorlamalarının zayıfladığı dönemlerde DİSK'in bu niteliği daha da belirgin hale gelmektedir. CHP'nin arka bahçesi haline gelen DİSK gerçekliği, hakim kliklerin siyasi yapılarına göre şekillendirilen sendikal sürecin bir parçasıdır.

Öyle ki 1970 yılında, özelde DİSK'in zayıflamasına yönelik yasa tasarısının hayata geçirilmesi için canla başla uğraşan aynı CHP için DİSK şimdi "demokrasi için dayanışma nöbetleri"ne destek olmaktadır. CHP'den milletvekili olmak için DİSK'i basamak olarak kullanan genel başkanlar bu gerçekliğin diğer bir göstergesidir. Kani Beko CHP'den İzmir milletvekili olduktan sonra grevdeki Karabağlar Belediyesi işçilerini ziyaretinde yaptığı "Grev bir anlamda işsizliktir. Grevin kazanımı olmaz. Grev her iki tarafın da aslında istemeyeceği bir seçenektir, dolayısıyla da uzlaşmanın bir yolu bulunmalıdır" açıklamasıyla açıkça sınıf işbirlikçiliğine soyunduğunu göstermiştir. 1 Mayıs'ta Bakırköy'e Ek-

rem İmamoğlu'nu davet eden DİSK, işçi sınıfının esaslı ve acil sorunları yerine mazbata derdine düşmüştür. Aynı Ekrem İmamoğlu'nu sermaye desteklemektedir. İşçiler sermayenin temsilcilerinin arkasına DİSK eliyle dizilmekte, sömür ve eşitsizliği sorun etmeyen, işçi sınıfının sorunları gündeminde olmayan bir "demokrasi" hayali yaratılmaktadır.

DİSK işçinin haklarını savunduğunu iddia etmekte ama aynı zamanda sermayenin bir temsilcisi olan Ekrem İmamoğlu'nu desteklemektedir. Lenin'in dediği gibi "Ya burjuva ideolojisi ya da sosyalist ideoloji. İkisi arasında bir orta yol yoktur çünkü insanlık üçüncü bir ideoloji yaratmamıştır." DİSK'in burada dolaylı ya da dolaysız hangi ideolojiye hizmet ettiği açıktır. DİSK kitleleri hakim kliklerden birinin arkasına yedekleyerek burjuvaziye hizmet etmektedir.

Ülkemizdeki var olan sendikal gerçeklik komünistler olarak bilmediğimiz şeyler değildir. İbrahim Kaypakka'nın dediği gibi politikamız en gerici sendikalar da bile örgütlenmektir. İşçilere DİSK'in ve tüm diğer sendikaların niteliğini ve sınırını kavratmak, sendikalarda sınıf çizgisini hakim kılmak için mücadele etmek zorundayız. Bu mücadelede işçi sınıfını Komünist Partisi öncülüğünde örgütlemek başlıca görevimizdir. Çünkü ulaşamadığımız, bilinç taşıyamadığımız her işçi sendikalar tarafından hakim kliklerin birine yönlendirilmekte, sınıf bilinci köreltilmekte, burjuvaziye yedeklenmektedirler.

Sizin Cebiniz Bizim Babalarımızın Canından Daha Değerli Değil!

İş cinayetlerinin seriye bağlandığı bir ülkede yaşıyoruz. Kadın cinayetleri gib iş cinayetleri de günlük yaşamın olağan parçası haline geldi. Katledilen kadınlar gibi iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçilerde rakamlardan ibaret görülüyor. Sömürü çarkının değersizleştirdiği emeklerinin yanında ölümleri de yoksayılıyor. Fabrikalar, işlikler, tersaneler, inşaat iskeleleri, maden ocakları davet edilmiş ölümlerin, iş cinayetlerinin değişmez adresidir. İşçilerin ölüme hangi vardiya yakalanacağı, yeni bir güne uyanıp iş başı yapıp yapamayacağı meçhuldür. Değişmeyen tek şey patronların her türlü maliyetten kaçındığı çalışma koşullarında iş cinayetlerine verilmiş randevunun rutinliğidir.

Ekonomik kriz sadece sömürüyü, işsizliği, yoksulluğu değil iş cinayetlerini de yaşanandan fazla arttırıyor. HABAS'ta çalışan bir demir çelik işçisinin söylediği gibi patronlar için "en ucuz yedek parça işçidir." İş yerinde çalışma koşullarını sağlıklı ve güvenli hale getirmek işçilerin iş cinayetlerinde can vermesinden daha "maliyetlidir." Yarattıkları işsizler ordusu nasıl olası sömürünün hammaddesi gibi iş cinayetlerinde ölenlerin yerini doldurmaya hazırdır. İşsizler ordusu sadece ucuz işgücünün, ağır ve güvencesiz koşullarda çalışmanın değil, ölümün de yedeklenmesi, sırada beklemesidir. "Kader", "fitrat" kaldırıcıyla iş cinayetlerinin, Soma'nın daha yaşadığı biliniyor. Canı da emeği gibi değersiz olanlar ölüme zincirlenmiş gibi

nöbeti devralıyor.

Babası "iş kazasında" ağır yaralanan Mustafa Ahad'ın sınıf arkadaşlarının destek amacıyla yazdıkları patronların doymak bilmez kar hirsını, işçi ve emekçi düşmanlığını anlatıyor: "7 Mayıs salı günü arkadaşımın babası yaralandı ama patronlar umursamıyor. Ya, ben bu patronları hiç sevmiyorum. Çok üzülüm bu duruma. Hayatını kaybeden çok işçi oldu HABAS'ta. O yüzden patron yenilerini alıyor." çocukların da tanıklığıyla HABAS iş cinayetlerinin neredeyse değişmeyen adresi gibidir. izmir'de kurulu demir çelik fabrikası HABAS'ta 7 Mayıs günü yaşanan patlamadan geriye kalan görüntü savaş enkazından farksızdır. Ark ocaklarında eritilen lav halindeki hurdanın doldurulduğu pota yükleme esnasında devrilmiş, 1640 santigrat derecedeki ateş topunun suya teması patlamaya yol açmıştı. Kancaya takılacak pota kulağının kör noktada olması yaşanacak felakete her an davetiye çıkarmasına karşın iş güvenliği sağlamak için en küçük maliyetten kaçınılmıştır. İşçiler üzerinde daha fazla üretim baskısı kurularak çalışma saatleri 12-13 saatlere çıkarılırken iş cinayetlerinin önüne geçecek hiçbir önlem alınmıyor. Yaşanacak yeni felaketlerin önüne geçmek, iş güvenliği için tedbirler almak bir tarafa gece vardiyasında duran üretim gündüz vardiyasında yeniden başlatılmıştır. Karına kar katmada acelesi olan HABAS patronu işçilerin can güvenliği için kılını bile kıpırdatmıyor.

İşçiler için cehennemden farksız olan HABAS'ta örgütlü Türk Metal Sendikası'nın sahibinin sesi olmaktan öteye geçmeyen varlığı, krizin yarattığı işsizlik ve yoksulluk korkusu işçilerin önünde yükselen duvar oluyor. Çocuklar; işçileri kuşatan bu "suskunluğun" ulaştırdıkları mesajlarla bozuyor. Babası HABAS'ta ağır yaralanan Mustafa Ahad'ın arkadaşları yazdıkları emeğin ve işçi ölümlerinin üzerinde asalakça palazlanan patronlara meydan okuyor. Çocuklar, "çok üzgünüz" diyerek patronlar için bir kaç hıçkırıktan öteye geçmeyen iş cinayetleri karşısında gerçek bir dayanışma gösteriyor." "Sizin cebiniz bizim babalarımızın canından daha değerli değil, sen bizim babalarımız ölürken sarayda yat", "Biz kaybederken siz kazanıyorsunuz, hani aynı gemideydik", "Yeter artık bıktık patronlardan", "İş kuranlar oturuyor, işçiler çalışıyor, onlar da çalışsın", "Hiç pes etmeyeceğiz mutlu bir dünya için" diye yazdıkları cümleler için doğdukları toplumu kuşatan haksızlığa, eşitsizliğe, sömürüye itirazını, isyanlarını dile getiriyor. Çocuklar kendilerine vad edilen geleceğin babalarının yaşadıklarından farksız olmayacağını anlatıyor. Çocuklarında bugünden parçası oldukları dayanışmaya, isyana düşleyeceğimiz gelecek eşitlik ve özgürlükten başka bir şey olmayacaktır. İşçi ve emekçi yığınların, kadınların, çocukların ezilen ulus ve inançların özgürlüğe yazgılı geleceği mücadeleyle kazanılacaktır.

Bir DDSB'li

Mayıs ayında en az 163 işçi yaşamını yitirdi

HABER MERKEZİ- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG) tarafından Mayıs ayına ait iş cinayetleri raporu yayınlandı.

Söz konusu rapora göre, Mayıs ayında 163 işçi hayatını kaybederken, bu işçilerden 9'u çocuk, 12'si kadın ve 6'sı göçmen işçi.

İLK BEŞ AYDA 716 İŞÇİ İŞ CİNAYETLERİNDE YAŞAMINI YİTİRDİ

• Bu noktada; Ocak ayında en az 159, Şubat ayında en az 127, Mart ayında en az 114 işçi, Nisan ayında en az 153 işçi ve Mayıs ayında en az 163 olmak üzere; Türkiye'de 2019 yılının ilk beş ayında en az 716 işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi...

• Ölenlerin 12'si kadın işçi, 151'i erkek işçi. Kadın işçi cinayetleri tarım, kimya, eğitim, sağlık ve eğlence işkollarında gerçekleşti...

• Dördü 14 yaş ve altında olmak üzere dokuz çocuk işçi can verdi. Çocuk işçi cinayetleri tarım, kimya, ağaç, metal ve taşımacılık işkollarında gerçekleşti...

• 6 mülteci/göçmen işçi yaşamını yitirdi. Mülteci/göçmen işçilerin 3'ü Suriyeli, 2'si Afganistanlı, 1'i Kolombiyalı...

• Ölümler en çok tarım, inşaat, taşımacılık, madencilik, belediye/genel işler, ticaret/büro, metal, konaklama/eğlence, kimya ve sağlık işkollarında gerçekleşti. Bu ay tarımda ölenlerin en az yüzde 36'sı ücretli.

• En fazla ölüm nedenleri trafik/servis kazası, ezilme/göçük, yüksekten düşme ve zehirlenme/boğulma...

• Ölenlerin 5'i (yüzde 3,06) sendikası işçi, 158 işçi ise (yüzde 96,94) sendikası. Diğer yandan ölen başka sendikası işçiler de olabilir. Ancak kâğıt üzerinde olan sendikal üyeliklerinin gerçek bir örgütlülük olması ve birçok sendikanın ölen üyelerini sahiplenmemesi sonucu net bir bilgi verme şansımız olmadığını da belirtelim. Bu durum özellikle kamu çalışanı/memur sendikaları açısından daha da tespit edemediğimiz bir husus..."

DDSB Bülteni "Birlik" in 2. Sayısı Çıktı

HABER MERKEZİ- Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)'in çıkardığı "Sınıfsız, Sömürsüz Bir Dünya İçin BİRLİK" bülteninin ikinci sayısı "Kıdem tazminatımızın gaspına karşı 15-16 Haziran ruhuyla mücadeleye" şiarıyla çıktı.

DDSB, "Birlik" in ikinci sayısını çıkardığını duyurduğu açıklamada, "Başta kıdem tazminatı olmak üzere işçi sınıfına yönelik saldırıların arttığı, ekonomik krizin etkilerinin emekçileri açlık ve yoksullukla baş başa bıraktığı

koşullarda bültenimizin ikinci sayısını "Kıdem tazminatımızın gaspına karşı 15-16 Haziran ruhuyla mücadeleye" şiarıyla çıkardık. Bu koşullarda işçi sınıfının bilinçlenmesi ve örgütlenmesi daha büyük bir önem kazanıyor. 15-16 Haziran'ı yaratan şanlı işçi sınıfı tarihi bu doğrultuda yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor. Birlik bülteni olarak işçi sınıfı mücadelesinde bu sorumlulukla hareket etmeye devam edeceğiz." ifadelerine yer verdi.

sınıfsız, sömürsüz bir dünya için

BİRLİK

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik Bülteni
Haziran 2019

Sermayenin ve Ortakların Yeni Hedefi Zoruntu BES: Çıkış Yok, Soygun Çok!

Sayfa: 3

Biz İşe, Aşa, İnsanca Yasama Egemenler İse Seçimlere Muhtaç

Sayfa: 4

1 Mayıs Nasıl Kazandı?

Sayfa: 6

Sendikalar ve Siyaset Üzerine Güncel Bir Değerlendirme

Sayfa: 8

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi Yolumuzu Aydınlatıyor

Sayfa: 10

İstanbul 1 Mayıs'nda Neden Taksim'de Olmalıydık?

Sayfa: 12

Haklarımızı Öğreniyoruz

Sayfa: 14-15

Kıdem Tazminatımızı Gasp Ettirmeyeceğiz!

Sayfa: 16

KIDEM TAZMİNATI İÇİN HAYDİ MÜCADELEVE

KIDEM TAZMİNATIMIZIN GASPINA KARŞI

15-16 HAZİRAN RUHUyla MÜCADELEYE!

Gerçeklerin Öyküsü Mücadeleyle Yaratılacaktır!

Burjuva gazetecilerin söylemekten geri durmadığı, dahası hoşlandığı bir söz bulunuyor: "Gerçeklerin iyi bir hikayeyi bozmasına izin vermeyin" diye. Bu şüphesiz öylesine söylenmiş bir söz değildir. Bunun topluma hakim olan sınıfın egemenliğine, çıkarlarına, ideolojisine ve kültürüne dayandığını, özel mülkiyet dünyasından beslendiğini hikayeyi bozma pahasına söylememiz gerekiyor. Egemen sınıfların hikayesinin "etkileyiciliği", "görünürlüğü" gerçeklerin perdelenmesiyle ancak "göz dolduruyor." Karlı yatırımlar, yükselen kazançlar, rekabet ve istihdam oranları tükenmeyen bir övünç kaynağı gibidir. Kazanç kapısından içeriye para doldukça, patronların yüzü güldükçe hikayeyi bozacak başka şeylerden bahsetmek yersizliğinde ötesindedir.

Ekonomik kriz koşulları bu "övünç" kaynağı hikayeyi bozacak gerçeklerle yüklüdür. Adı soygundan başka bir şey olmayan ekonomik kriz bu hikayenin sürdürülemez olduğunun başlı

başına göstergesi sayılsa da milyonlarca işçi ve emekçiye eller yukarıya denilerek avuçlar ovuşturulmaktadır. Kriz koşulları ekonomik çöküntüye, iflaslara yol açsa da asıl yıkım işçi ve emekçilerin yaşamında ortaya çıkmaktadır. Ekonomik krizin ayak sesleri kulakları tırmalamaya başladığı andan itibaren patronlara çıkış kapıları sonuna kadar açılmıştır. İşçi ve emekçilerin üzerine basa basa kurtulacak olanlar işçi sınıfının mücadeleye elde ettiği kazanımların nasıl gasp edileceğini sömürünün mutfağında hazırlamıştır. Gasp edileceklerin tarifi her türlü destek ve teşvik ile birlikte hak arama mücadelesinin yasak parantezine alınacağı güvencesiyle verilmiştir. Açıklanan reform paketi saldırıyı lafi dolandırmadan işçi sınıfının, emekçi halk kesimlerinin kazanılmış haklarına yöneltmiştir. Krizden "kurtulmanın" tek kaynağı olarak bir kez daha geniş işçi ve emekçi halk yığınları görülmüştür. Kıdem tazminatının kaldırılması, BES'in zorunlu hale getirilmesi, vergi yükünün arttırılması soygunun sihirli formülü olarak açıklanmıştır. İşçi ve emekçi kitlelere çıkarılacak fatura kuşkusuz açıklanandan daha fazlasıdır. İşsizlik, açlık, yoksulluk dünden daha fazla boyutlanmış-

ken sömürü çarkının hızlandırılması, iş ve yaşam güvencesi olan kıdem tazminatının gasp edilmek istenmesi tabloyu daha da ağırlaştırmaktadır. İşçi sınıfının haklarına, kıdem tazminatına göz dikilmesi, el uzatılması ilk olmadığı gibi son da bulmayacaktır. 12 Eylül'den hemen sonra komprador

koşullarında gasp edilmek istenmesinin tasarımı talanın boyutu arttırılarak bugünlere taşınmıştır. Benzerliği dünden bugüne devreden kapsamlı saldırılarla sömürüye engelsiz koşu yaptırılmak istenmesidir. "Son kaleimiz", "kırmızı çizgimiz" diye "efeleyen" sendikal bürokrasinin patron-

leri, mücadele isteği ayrı yerlerde yapılan 1 Mayıs'larla zayıflatılmaya, parçalanmaya çalışılmıştır. Seçimlerin gölgesinde saklanmaya çalışılan sorunlar 1 Mayıs'ın ardından da mayalanmaya, direniş ve mücadele kanalına akmaya adaydır. Tariş işçilerinin direnişinin yargılanması, hapis cezalarıyla sindirilmeye çalışılması toplumun bütün kesimlerine yöneltilen saldırılarla birlikte gözdağı mesajı taşımaktadır.

Patronların sömürünün çarkını daha hızlı çevirmeye, kazanımları gasp etmeye dönük saldırıları tepki ve öfkeyi arttırarak direniş ve mücadele mevzilerine çekilmektedir. Saldırıların sessizlikle karşılanmayacağı mesajı saldırılara karşı gelişen direnişlerle yükselmektedir. İşçi ve emekçilerin değersizleştirilen emeğine ve haklarına sahip çıkma mücadelesi bugün ve geleceği kazanmaya yazgılıdır.

burjuvazinin değme temsilcisi Vehbi Koç'un Kenan Evren'e yazdığı mektup patronların hep aynı hayal peşinde koştuğunun göstergesidir.

Şöyle yazıyor: "Kıdem tazminatı karşılıkları kurulacak bir fonda toplanmalı ve kalan kısım özel sektör yatırımları için düşük faizle kullanılmalıdır." 1975 yılında bugünkü haliyle kabul edilen kıdem tazminatının 12 Eylül

lara karşı kılıç kuşanmayacağı, sınıfa yönelen değme saldırılara kırmızı halıda yol açacağı ise bir sır değildir. İşçi sınıfının yükselen tepkisini sınıftan yana görünerek zımparalama rolü, mücadele direncini, taleplerini boğma görevi en başta onlara verilmiştir. Bu kapsamda 1 Mayıs sendikal bürokrasinin yerine getirmeye ahdedtiği görevlerin ilk adresi olmuştur. Sınıfın ağırlaşan sorunları ortaklaşan talep-

Egemen sınıfların sömürünün tahakkümünden işçi ve emekçilerin sefaletinden başka bir şey anlatmayan hikayesi direniş ve mücadeleyle bozulacaktır. İşçi sınıfı emekçi halk yığınları sömürünün sonlandırıldığı, eşitli ve özgürlüğün gerçek öyküsünü mücadeleye yaratacağıdır.

Bir Yeni Demokrasi Okuru

DDSB: 15-16 Haziran Ruhuyla Mücadeleye!

HABER MERKEZİ- Bir açıklama yayımlayan Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) 15 Haziran tarihinde DİSK tarafından kıdem tazminatı ve emeklilik hakkı ile ilgili olarak İstanbul-Kartal'da düzenlenecek olan mitinge katılım çağrısı yaptı.

"Kıdem Tazminatımızın Gaspına Karşı 15-16 Haziran Ruhuyla Mücadeleye" diyen DDSB, işçi sınıfına dönük saldırılara karşı tüm işçi ve emekçileri saflarına çağırdı.

KIDEM TAZMİNATIMIZIN GASPINA KARŞI 15-16 HAZİRAN RUHUyla MÜCADELEYE!

TARİH: 15 HAZİRAN 2019
YER: KARTAL MEYDANI
SAAT: 17.00

DEVİRİMCİ DEMOKRATİK SENDİKAL BİRLİK

Yeni Demokrat Kadın İstanbul'da piknik gerçekleştirdi

İSTANBUL- Yeni Demokrat Kadın Gazi Barajı'nda kadın pikniği düzenledi. Kadınların yoğun katılım gösterdiği piknik, tartışmalarla, oyunlarla, hallerle sona erdi.

Kadınlar piknikte yumurta, yoğurt, halat çekme ve çuval yarışı yaptılar. Çocukların da aralarında bulunduğu piknikte çocuklar için de etkinlikler düzenlendi.

Kadınlar, yaklaşan 23 Haziran seçimi üzerine tartışmalar yürüttü. 23 Haziran seçimlerine dair yaklaşımların ve ne yapmak gerektiğinin ifade edildiği piknikte, başta kadınlar olmak üzere seçimlerin kurtuluş olmadığı ortaya koyuldu. AKP üzerinden yaratılan faşizm algısının kitleleri İmamoğlu'na dair kurtuluşa yönelttiği, kitlelerin bu anlamda kafasının bulanıklaştırıldığı,

sorunun AKP değil sistem sorunu olduğu üzerine yürütülen tartışmalar da fikir birliğine varıldı. Bu anlamda örgütlenme ve örgütlenme vurgusu ön plana çıkarıldı.

Piknikte oyunları kazananlara YDK dergisi ve kitap hediye edildi. Gerçekleştirilen yarışmaların ve tartışmaların ardından piknik sonlandırıldı.

Öcalan'dan mesaj: "Hem devlet hem de PKK çözüme dair yeni yöntemler geliştirmeli"

HABER MERKEZİ- Abdullah Öcalan'ın kardeşi Mehmet Öcalan, Çarşamba günü İmrallı'da ağabeyi ile yaptığı görüşmeyi anlattı, Öcalan'ın Suriye'deki gelişmelerden açlık grevlerine kadar birçok konuda verdiği mesajları paylaştı. Öcalan bir kez daha 'çözüm' mesajı verirken, "Yeni bir yöntem geliştirilmeli" dedi.

İmrallı F Tipi Kapalı Yüksek Güvenlikli Hapishanesi'nde tutulan PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın kardeşi Mehmet Öcalan, 5 Haziran Çarşamba günü ağabeyi ile yaptığı görüşmeyi anlattı.

Mehmet Öcalan'ın, görüşmede Abdullah Öcalan'ın verdiği mesajlardan aktardıkları özetle şöyle:

*Şengal

"Şengal halkına sonsuz hürmet ve saygılarımı gönderiyorum. Onlar artık endişe etmesinler, kendi özgür yaşamlarını kurmaya devam etsinler."

*Kuzey Suriye

"Kuzey Suriye halkının özgürlükle-

ri için daha fazla mücadele etmesi gerekiyor. Ancak bunu bütün Suriye halkları ile yapmaları gerekir. Suriye'nin birliği için bütün halkların ortak yaşamı hep birlikte inşa etmeleri gerekir. Bunu başarabilirlerse kimse bunu sonlandıramaz."

*Açlık grevleri

"Açlık grevleri bir eylem yöntemi, ancak bir yere kadar uygulanabilir. Bir yerden sonra ise herkese zarar verebilir. Bu aşamadan sonra daha çok demokratik halk eylemlerinin geliştirilmesi gerekiyor."

"Siyaset açlık grevleri üzerinden bir yere kadar yapılırsa sonuna kadar yapılmaz. 8 arkadaş yaşamlarına son verdi. Cezaevlerinde olanlar zaten dört duvar arasında, burada siyaset zaten yapamazlar. Buldukları yerler itibarıyla zaten zor koşullarda yaşıyorlar. Dışarıda bulunanlar çok daha fazla olanağa sahipler ve çok daha fazla yöntem geliştirebilirler. Dışarıda olanlar örgütlenmelerini ya-

pıp güçlensinler ve demokratik tepkilerini bu anlamda geliştirsinler. Bu yöntem daha doğru bir yöntem olur."

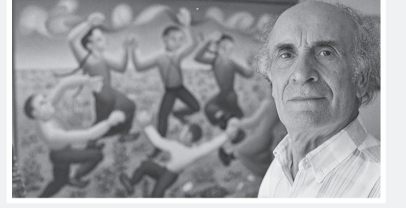
*Çözümler

"Devlet imha ve savaş politikası ile bir sonuç alamaz, bu nedenle de yeni bir yönetime ihtiyaç var. Hem devlet hem de PKK çözüme dair yeni yöntemler geliştirmeli. Ölümünden bir çözüm bulunamaz. Sorunun çözümüne dönük, onurlu bir barışa gidecek yöntemler geliştirilmeli. İmha politikaları ile bir çözüm bulunamaz."

"İmkan yaratılması halinde tıkanıklığı açabiliriz. Savaşla, ölümlerle bu sorun çözülmez."

*Görüşmeler sürer mi?

"Ne görüşme kanallarının tamamen açıldığını söyleyebilirim ne de kapanacağını söyleyebilirim. Biraz beklemek gerek. Eğer ki bu kanallar tamamen açılırsa herkes için iyi bir şeydir. Ancak tamamen kapanırsa herkes için yıkım getirecektir."

Ressam İbrahim Balaban hayatını kaybetti

HABER MERKEZİ- 16 yaşındayken Nazım Hikmet'le Bursa Hapishanesi'nde kaldığı sırada yağlı boya ile resim yapmayı öğrenden İbrahim Balaban yaşamını yitirdi.

Nazım Hikmet'in öğrencisi ressam İbrahim Balaban hayatını kaybetti. Türkiye'nin en önemli ressamlarından olan İbrahim Balaban 97 yaşında yaşamını yitirdi. Balaban bir süredir hastanede tedavi görüyordu.

ÖĞİ Mayıs ayı raporu: 44 gazeteci yargılandı, 10 gazeteci ceza aldı

HABER MERKEZİ- Özgür Gazeteciler İnsiyatifi (ÖĞİ) Mayıs ayında gazetecilere yönelik hak ihlalleri raporunu açıkladı.

Rapora göre 6 gazeteci gözaltına alındı, 9 gazeteci hakkında soruşturma açıldı, 44 gazeteci yargılandı, 10 gazeteci ceza aldı, 2 gazeteci tutuklandı, 5 gazeteci saldırıya uğradı, 2 gazeteci tahliye edildi. Gazeteciler 40 kez haber takibinde engellendi. Fotoğraf ve görüntülerine el konuldu.

ÖĞİ'nin raporunda "Sokak ortasında gazeteciyi dövme, küçük düşürme, itibarsızlaştırma, tehdit etme, işini engelleme olağan hale getirildi. Gazeteciyi sokak ortasında dövdüren anlayış ve buna çanak tutanlar, aynı zamanda failleri de koruyor. En son 25 Mayıs'ta gazeteci-yazar Sabahattin Önkibar'ın Ankara'da evinin kapısında, Antalya'da da gazeteci İdris Özyol'un saldırıya uğraması bu anlayışın verdiği güvencedir. Bu ve bundan önceki saldırıları bir kez daha kınıyoruz. Saldırıya karışan, çanak tutan, olanak veren tüm organizatörlerinin derhal yakalanıp cezalandırılmasını istiyoruz" denildi.

“Gelecek ellerimizde ve kavgamızda şekillenecektir”

HABER MERKEZİ- Silivri Hapishanelerinden mesaj yollayan TKP/ML dava tutsakları katledilişinin 46. yılında komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı ve Proletarya Partisi'nin gerçekleştirmiş olduğu 1. Kongre'yi selamladılar. Tutsakların mesajı şu şekilde;

“Gün gibi yaşamına da bir yüzü karanlık olsa da bizler her zaman yürek atışımızı ve düşüncelerimizi umuda uyarlamayı başardık. Karanlığı yaratanlar; tarihin üzerinde ancak bir toz zerresi olarak kaldılar ve her şeyi, her an elleriyle, zihinleriyle; dişe diş kavga vererek hep yeniden, yeniden üretenler, bu tarihin gerçek sahipleri oldular. Gelecek yine kuşkusuz ellerimizde ve kavgamızda şekillenecektir.

Bu şekillenişin ilk işaret fişeğini çakan komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anıyoruz. Onun yarım asra dayanan; somut gerçeklikten, sınıf mücadelesi deneyimlerinden yola çıkarak belirlediği güzergah, leke tutmadan adımlarını hızlandırmaya devam ediyor. Zira Proletarya Partisi ta ki o günlerde egemenlerin her türlü gerici saldırısı altında ve buna karşı tam bir ideolojik berraklık ve örgütsel hattın belirlenmesi zorunluluğun bilinciyle doğmuştur. Ve bu bilinç bugün, Proletarya Partisi'nin 1. Kongresi'nde somutlanmıştır.

“Bugün düne benzemiyor” diyenler; saldırılar karşısında “yeni arayışlar ve yönelimler içinde olanlar, Proletar-

ya Partisi'nin hangi ülke koşullarında inşa edildiğine ve bu koşullarda da Demokratik Halk Devrimi'nin yolunu açma, onu gerçekleştirme çizgisine sahip olduğuna bakmalıdırlar! Biz buna inanıyoruz. Salt soyut bir inanç değil bu; en başta ayak bastığımız sınıfsal gerçeklik, sınıf mücadelesinin yasaları bunu emrediyor. Bizler yine, her koşulda bunun; bu ırmağa giden yolun bir damlası olacağız.

Bugün İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anarken, anlık bir duyguyla yad edip geçmeyeceğiz. Kapıldığımız bu güzel duyguyu her ana yayacak ve kavgada özneleşeceğiz. En çok da deryamız olan kitlelere yüzümüzü-yönümüzü daha çok döneceğiz. Kendisini özne olarak gören, kitlelerin misyonunu doğru kavrayan her bir yoldaş bunu büyütecek kararlılıktadır.

Vartnik'ten doğan güneşi Mercanlar'da kavga şiarıyla karşılayarak düşenler, toprağa birer Nergis ve Çiğdem'leşerek tohum olanlar, çocuk gülüşleriyle “Sür atını dağlara” diyenler bu 18 Mayıs'ın tarihsel mirasının sürdürücüleridir. Bu anlayışın mütevazı bir devralıcısı olma çabamızla İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anarken tüm ölümsüz şehitlerimizi ve Proletarya Partisi'nin 1. Kongresi'ni coşkuyla selamlıyoruz. Onlar; türkülerimizde, halaylarımızda, gözlerimizin ufkundaki kutup yıldızında ve coşkun akan selimizdedir!”

“Biz bu söylediklerimizi yapabiliriz, yapmalıyız, yapacağız”

HABER MERKEZİ- Elazığ Hapishanelerinde bulunan TKP/ML (Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist) dava tutsakları bir açıklama yollayarak TKP/ML'nin 1. Kongresi'ni selamladı. “Biz bu söylediklerimizi yapabiliriz, yapmalıyız, yapacağız” diyen tutsakların açıklaması şu şekilde;

“İçinden geçtiğimiz süreç zor, sancılı bir süreç. Saldırıların, baskının ve kayıpların yaşandığı, mücadelelenin çetinleştiği, iyiyile-kötünün, zorla-kolayın, umut ışığı olanla-yılgınlığa kapılanın, kahramanlaşanlarla-teslimiyete sarılanların çelişkilerinin yaşandığı bir dönem...

Her şey bitti denildiği, umutsuzluğa kapıldığı anda, aslında ‘umut’ tüm görkemiyle karşımızda durmaktadır. Bunca baskıya-zora rağmen kitlelerde bir arayışın olduğu da açıktır. Kitlelerin aradığı şey, öncüsü, önderi, buzu kırıp yolu açacak olan Kutup Yıldızı'dır. O Kutup Yıldızı ki; en zor zamanda, karanlığın çöktüğü anda, yolcuya yolunu gösteren, yönünü tayin eden, umutsuzluğu dağıtıp, oturanı kaldıran, kalkanı yürüten, yürüyeni koşturan...

O Kutup Yıldızı doğanın diyalektiği gereği ortaya çıkar. Keşfedildiği zamandan bu yana bazen geç

görünmüştür, bazen parlaklığı azalmıştır lakin yeniden yeniden kendini yaratmayı ve toparlamayı başarmış, berraklığını ve parlaklığını göstermekten geri durmamıştır. Bugün de işte böyle bir süreç yaşanmaktadır. Umutsuzluğa karşı umudun ateş topu misali, yönünü kaybedene Kutup Yıldızı yol göstermektedir. Zaman kitlelerin arayışına cevap olmak için bir adım daha öne çıkma zamanıdır. Umudun kendi ellerimizde olduğunu bilince çıkarma ve gereğini yerine getirmek için amansız mücadeleye tereddütsüzce atılma zamanıdır. Evet, kolay olmamıştır bugüne gelmek, bundan sonraki süreç de kolay olmayacaktır. Ama partimiz TKP/ML'de bu sarsılmaz inanç ve güç var olduğu sürece, her türlü saldırı boşa düşürülecektir. Partimiz Demokratik Halk Devrimi yolunda emin adımlarla ilerlemektedir ve Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirme kudreti vardır. Partimizin 47 yıllık savaş tarihi bunun ispatıdır.

Biz bu söylediklerimizi yapabiliriz, yapmalıyız, yapacağız! Şan Olsun partimiz TKP/ML'nin 1. Kongresi'ne!

Tüm Elazığ Hapishanelerinden TKP/ML Dava Tutsakları”

Bir Tabelanın Getirdikleri

Tarih boyunca asiliğini korumuş olan Dersim'e nice iktidarlar sefer düzenlemiş, zulüm ve zorbalıkla saldırmış ama hiçbirisi Dersim'e boyun eğdirmeyi başaramamıştır. En son TC'nin 1937-38 Harekatı sonrası Dersim ismini operasyonun adı olan "Tunç Eli" ile değiştirmişlerdi. Bir halkı yok etmenin en büyük silahlarından birisi de onun tarihsel belleğini yok etmektir. Bu sebeple katliam ve sürgünle yetinmeyip, toplumsal hafızaya da saldırarak Dersim ismi "Tunceli" olarak değiştirilmiştir.

Elbette egemenler istedikleri sonucu alamadılar. Aradan uzun yıllar geçmesine rağmen Dersim adı hem toplumsal hem sosyal-kültürel hafızalarda yaşamaya devam etti. Dersim halkı, Dersim ismini terk etmeyerek canlı kalmasını sağladı. Resmi olarak Dersim isminin geri iade edilmesi için de zaman zaman birçok girişimlerde bulundu. Bu demokratik hak için sokaklarda yıllarca haykırdı ve kamuoyunda duyarlılık oluşturdu.

Geçtiğimiz günlerde ise belediye tabelasında bulunan "Tunceli" isminin Dersim olarak değiştirilmesi, Belediye Meclisi tarafından oy çokluğu ile karar altına alınmıştı. Bu karar açıklanır açıklanmaz başta devletin beka koruyucuları olan faşist düzen temsilcileri olmak üzere birçok milliyetçi ve şovenist kesimlerden ard arda açıklamalar geldi.

DEĞİŞMEYEN FAŞİST GELENEK: TEHDİTLER

MHP'li Mehmet Taytak, Meclis'teki 'Dersim tabelası' tartışmasında, Belediye Başkanı Maçoğlu'nu 1938'de katledilen dedelerini hatırlatarak tehdit etmişti.

MHP'li Taytak, "Popülizme yenik düşerek bazı çevrelere şirin gözükme için geçmişi karıştırmaya çalışanların sonu, geçmişte dedelerinin başına gelenlerden çok farklı olmayacaktır. Kendi hayal aleminde Türk devletine başkaldırdığını düşünenlere er ya da

geç devletin tunç eli tanıtılacaktır" diyerek, 1938'de Dersim'de yapılan katliamı meşrulaştırmaya çalışırken aynı zamanda Dersim ismine ve Dersim'e sahip çıkan herkesi bizzat devlet eliyle öldürmekle tehdit etmişti.

Yine Vatan Partisi, "...feodal isyanın bastırılmasıyla ki Tuncelimiz, diğer kentlerimiz gibi Cumhuriyet'in ışığıyla tanışabilmiştir" diyerek Dersim katliamını savunmuş ve bu kararı alan belediye başkanı ve meclis üyelerini tehdit etmişti.

Hiç şüphesiz dün olduğu gibi bugün

değiştirilmesinin gündeme gelmesi yetersiz olmuştur" diyerek Dersim'e ve Dersim insanının iradesine yönelik bakış açısını net bir şekilde ortaya koymuştur. Dersim Katliamı ile yüzleşmemenin getirmiş olduğu maddi sonuçlar, "Tunç Eli"ni TKP için sorun olmaktan çıkarıyor.

Bir diğer açıklama da adaylık sürecinde kendisini destekleyen ve propaganda alanı açan Fox TV muhabiri Fatih Portakal'dan geldi. Karara sosyal medyadan tepki gösteren Fatih Portakal, Twitter hesabından yaptığı paylaşımında, "Bu mudur? #Dersim

olduğunu iddia eden valilik, mahkemeye başvurdu. Erzincan İdare Mahkemesi, Dersim Belediye Meclisi'nin 7 Mayıs'ta belediye binasına Dersim Belediyesi tabelası asılması yönündeki kararının yürütmesini durdurdu.

Sonrasında ise Belediyesi Meclisinin 7 Mayıs 2019 tarihinde aldığı "Tunceli Belediyesi" tabelası yerine "Dersim Belediyesi" tabelası asılması yönündeki karar nedeniyle İçişleri Bakanlığı tarafından mülkiye başmüfettişi görevlendirildi. Kente gelen müfettişin, kararın altında imzası bulunan 9 meclis üyesinin ifadelerine başvurduğu öğrenildi.

"KOMÜNİST" BAŞKAN KARARIN ARKASINDA MI?

Konuyla ilgili ilk açıklamalarında Maçoğlu, "Bizim burada yaptığımız şey Dersim'in adını politikleştirmek değil, tersine halkın talepleri doğrultusunda o talebi yerine getirme meselesiydi. Karar, valilik makamına gönderildi, oranın kararına göre davranacağız" demişti.

Nereden bakılırsa bakılsın bu açıklama, altında kendi imzasının da olduğu belediye meclisinin kararını tam

olarak içselleştirememeye veya sahip çıkamamanın ifadeleridir. Popülaritesinin sönmesini istemeyen Maçoğlu, kaçamak cevaplar vererek dikkatleri üzerinden atmaya çalışmaktadır. Fakat asıl dikkati bu şekilde çekmiş, "tabela" meselesi onun için turnusol kağıdı görevi görmüştür.

Dersim ismi konusunda devrimci-demokrat kamuoyunun duruşu nettir. Faşizm bir halkı boyunduruk altına almak için, etnik ve mezhepsel kırım-larda bulunmasının hiçbir kabul edilebilirliği yoktur/olamaz. Katliamı zihinlere kazımak için değiştirdikleri kentin ismini Dersimliler hiçbir zaman kabul etmedi/etmeyecek. Dersimliler için resmi kağıtlarda, tabelalarda ne yazıldığıнын pek bir önemi yoktur. Önemli olan, Dersim'in mücadele geleneğinin zihinlere kazınmış olmasıdır.

de Dersimliler bu tehditlere boyun eğmeden haklı-meşru talepleri çerçevesinden örgütlenmeye ve mücadele etmeye devam edecektir.

ŞOVENİSTLERDEN İNCİLER: "ZAMANI MIYDI ŞİMDİ?"

"Dersim" tabelasından rahatsızlık duyan tek kesim tehdit saçan faşist blok temsilcileri olmamıştır. Utangaç bir şekilde "zamanlama" eleştirisi getiren, şovenizm zehrinden mustarip birçok kişi ve kesim de vardı. Aralarında bizzat Dersim Belediye Başkanlığı yarışına giren ve M. Fatih Maçoğlu'nun seçimlere girdiği parti TKP de vardı.

TKP yaptığı açıklamada, "Tüm kaynakları tüketip, ciddi bir borç yükü bırakan kayyumdan devralınan bir belediyede bu görev için tek bir saat bile en iyi şekilde değerlendirmek gerekiyorken TKP açısından tabelanın

denilse ne olur, #Tunceli denilse ne olur? Yeni ve gereksiz tartışma konusu daha yaratıldı. Bunca sorun arasında başkan #FatihMaçoğlu yeri miydi? Boşa giden enerji!!!" ifadelerini kullandı.

Görmüş olduk ki; burjuvazi tarafından "komünizm" ne kadar şirin gösterilmeye çalışılsa da, ne kadar propaganda alanı açılmış olsa da ancak onların çizdiği sınırlar içerisinde bu propaganda geçerlidir. Faşist diktatörlüklerde en basit demokratik hakların kullanımı bile egemenlerin duvarına çarpmaktadır. Konu özgülüğünde olduğu gibi burjuva klikler gerçek renklerini ancak halkın çıkarları ve talepleri söz konusu olduğunda açığa çıkarırlar.

YARGI GÖREV BAŞINDA

İlk hamle Tunceli Valiliği'nden geldi. Kararın hukuka-yasal mevzuata aykırı

'İbo'nun Mücadelesini, Direnişini Unutturmaya ve Yasaklamaya Kimsenin Gücü Yetmeyecektir!'

Nihat Behram

SER VERİP SIR VERMEYEN BİR YİĞİT

BELGESEL ANLATI

Türkiye Devrimci Hareketi ve '71 Devrimci çıkışının önemli bir parçası olan komünist önder İbrahim Kaypakkaya'ya yönelik sansür çabası 46 yıldır ara vermeden devam ediyor. Egemenler karşı duramadıkları birçok devrimci düşüncüyü ve kaynağını, romantikleştirerek tatlı bir nostalji ögesi haline getirme refleksini her daim göstermiştir. Bu metot onların en keskin mücadele biçimiyle en adi yüzleşmesi olarak tanımlanabilir. Fakat Kaypakkaya ve onun devrimin kızıl güzergâhını işaret ettiği düşüncelerin saptırılmadığını, devletin saldırılarından okumaktayız. Saptıramadığı düşünceleri saldırarak yok etme çabasından görmekteyiz bunu. Bu saldırıların bir biçimini de Nihat Behram'ın 25 yıl aranın ardından yasaklanarak sansürlenmek istenen Ser Verip Sır Vermeyen Bir Yiğit kitabında

görmekteyiz. Yeni Demokrasi Gazetesi olarak kitabın yazarı Nihat Behram ile Kaypakkaya'nın mücadelesinin ve hayatının anlatıldığı kitap hakkında röportaj gerçekleştirdik.

YENİ DEMOKRASİ- Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın yaşamı ve mücadelesinin belgesel anlatısı olan "Ser Verip Sır Vermeyen Bir Yiğit" kitabı geçtiğimiz sene 25 yıl sonra yeniden yasaklandı. Kitabınıza yönelen bu yasaklama kararı hakkında ne düşünüyorsunuz? Kitabın yasaklanmasının ardından geçen 1 sene de herhangi bir gelişme yaşandı mı?

NİHAT BEHRAM- Son yasak kararı Nisan 2017'de verildi. Yani üstünden 2 yıl geçti. Yasağa tepkim, ilk başta, sanki İbo konulu kitabın yasaklanması normalmiş gibi, bir iki

devrimci yayın dışında ses bulmadı. Bu akıl almaz, faşist yasağın peşini bırakacak değildim. Peşini bırakmak kitabın ruhuna, kitapta anlatılan direniş ruhuna, direniş anıtımız İbo'ya ihanet olurdu. Ayrıca, Kitabı bir yazarın evladı gibidir. Evladımı zulmün pençesine terk edemedim. Bir yandan kamuoyunu duyarlı kılma çabamızı, diğer yandan avukatlarımızla hukuki süreçteki mücadelemizi sürdürdük. Yasak kararı Mersin'de alınıyor.

Polisler, Partizan'a yönelik bir operasyonda, evi basılan bir gencin kitaplığında buldukları kitabımı, kitapçılarda satılan/özgür bir kitap olduğu, kapağında 'daha önce yargılanmış ve beraat etmiş' olduğunu gösteren mahkeme kararının görüntüsü olduğu halde 'suç delili' diye tutanağa geçiriyor. Hakeza Savcı 'suç delili' diye iddianamesine alıyor. Ve mahkeme 'suç' diye yasaklıyor. Burada suçsuz olan o gençtir. Suç ise, polisin/savcının ve mahkemenin yaptığıdır. Defalarca dilekçe verdik 'bu kitap 1976 da yazılıp yayınlandı, yargılandı beraat etti' diye. Dilekçeler işleme bile konmadı. Bu süreçte o genç beraat etti. Artık kitap da serbest kalır diye düşündük. Genç beraat ettiği halde kitap üstündeki yasak kaldırılmadı. Mahkemeye başvurduğumuzda 'o mahkemenin lağvedildiğini' öğren-

dik. Bir üst mahkemeye başvurduk, dilekçemiz yine kabul görmedi. 'Eğer bir suç varsa işleyen benim' diye 'benim hakkımda dava açılın' dedim. Açmadılar. Çünkü açsalar 'daha önce beraat ettiğim' ortaya çıkacak. Amaç belli: kitabın içeriğindeki gerçeğin yok edilmesi. Bir yandan konuyu kamuoyunda aktüel tutma/bir yandan hukuki süreç mücadelemizi sürdürüyoruz. Ama hukuk yok ki süreci olsun! Bu arada, HDP İstanbul vekili Dilşat Canbaz'ın konuyu Meclis'te seslendirmesi, anlamlı/onurlu bir davranış oldu.

YENİ DEMOKRASİ- "Ser Verip Sır Vermeyen Bir Yiğit" kitabı daha öncede yasaklanmış ve 17 süre yasaklı kalmasının ardından beraat etmişti. Bu 17 yıllık sürece kısaca değinir misiniz?

NİHAT BEHRAM- Bu kitaba bir değil birçok yasak/baskı uygulandı. Hakkındaki zulüm uygulamalarını yazsam, ondan daha kalın kitap olur! 1976'da gazetede tefrika olarak yayınlandığında, hem düzen/hem belli siyasi kesimler için İbo adı 'öcü' gibiydi. Daha baştan gazetede hiçbir yazı işleri müdürü sorumluluk üstlenmeye cesaret edemedi. Basın tarihinde bir ilktir: dizinin yayınlandığı sayfanın sorumlu müdürlüğünü kendim üst-

lendim. Yayınlan-
dığı her gün için
davalar açıldı.
Açılan davalarda
istenen ceza bin
yılı geçti. Daha
sonra kitap ola-
rak basıldı. He-
men yasaklandı.
Polis yayınevi ve
matbaayı bastı.
Kitaba el koydu,
malzemelerini
tahrip/imha etti.

Bu davalar uzun
yıllar sürdü. 80
den sonra sıkıyö-
netim mahkeme-
lerine devredildi.
Susmak/bekle-
mek teslimiyetti.
Önce de söyledi-
ğim gibi ilk başta
kitabın ruhuna
ihanet olurdu.
Teslim olmadık.
88'de 'İşkencede
Ölümün Güncesi'
adıyla basıldı. 2.
basıma girerken
yine matbaa basıldı. 15 bin kitabıma
el konulup imha edildi. Kitap yine
yasaklandı. Yayınlayan arkadaşlar
tutuklandı, işkence gördü. Aynı dö-
nemde kitabımı yurt dışında Alman-
ya'nın önemli yayınevi Peter Hammer
Verlag Almanca yayınlandı. Kitap ka-
pağında 'Türkiye'de yasak' notuyla.
Bu süreçte AİHM gidildi. AİHM bu
yasağın 'düşünce özgürlüğünü ihlal'
olduğu kararıyla Türkiye'yi mahkum
etti. Kısacası: uzun yargılama yılları
sonunda DGM'de beraat ettik. Kita-
bım 'toplu yapıtlarım' içinde özgün
adı ve 'yasaklı yıllarının anlatımıyla'
yayınlandı ve 30 yıldır da serbestti.
Önceki yıl bu son yasak geldi!

YENİ DEMOKRASİ- Son süreçte Kay-
pakkaya'nın düşüncelerinin yer aldığı
kitabı "Seçme Eserler" de toplatma
kararı çıktı. Kaypakkaya'ya dair dev-
letin sansür ve yasaklamaları siz nasıl
değerlendiriyorsunuz?

NİHAT BEHRAM- İlk: Bu yasaklar,
kendini tehdit eden güce karşı faşiz-
min 'tedbir' hali de değil panik halidir.
Sonra: Bir kitabın toplatıp yasaklama-
nın uygarlıkla, çağdaşlıkla, demok-
rasi ile hiçbir bağlantısı/açıklaması
olamaz. Demokrasi düşmanlığıdır/
despotluktur, faşizmdir. İnsanlıktan/

kararı nedeniyle, Uluslararası İnsan Hakla-
rını ihlal ederek, İbo'nun yaşamı ve mücadelesin-
inmesini sürdürdü.

(Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi) Ünsal

AİHM, Türkiye'yi mahkûm etti

Strasbourg AA

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde
(AİHM) görülen bir davada Türkiye,
"ifade özgürlüğünü ihlal ettiği" gerekçesiyle
suçlu bulunularak, maddi tazminat ödemeye
mahkûm edildi.

AİHM'ye şikâyet başvurusunda bulunan
Ünsal Öztürk, M. N. Behram tarafından kale-
leme alınan "Hayatın Tanıklığında - İşkence-
Ölümün Güncesi" kitabı...

halktan korkuyorlar. Tarihi gerçek-
lerden korkuyorlar. Gerçekleri unut-
turmak/yok etmek/kendi çıkarları-
na göre değiştirmek istiyorlar.

YENİ DEMOKRASİ- Kaypakkaya'ya
dair hala gün yüzüne çıkmamış bel-
geler mevcut. Katledilişinden 46 yıl
sonra dahi belgeler çıkmaya devam
ediyor. Kaypakkaya'ya dair belgele-
rin gizlenerek ve imha edilerek gün
yüzüne çıkmasının engellendiğini
söylemek mümkün mü?

NİHAT BEHRAM- Elbette. Sadece
İbo değil, işlerine gelmeyen her
şeyi, mazlumun sesi olan her şeyi
yok etmek imha etmek istiyorlar.
Bunu sadece kaba saldırıyla/yakıp
yıkmakla/yasaklamakla yapmıyor-
lar. Sinsi/saman altından su yürüt-
tükleri yöntemleri de var. 'Devlet ve
Devrim' kitabının giriş bölümünde
şöyle söylüyor Lenin: Egemen sınıf-
lar, sağlıklarında büyük devrimcile-
ri...en vahşi düşmanlık, kin, yalan
ve karaçalma kampanyalarıyla kar-
şılarlar. Ölümlemlerinden sonra, büyük
devrimcileri zararsız ikonlar duru-
muna getirmeye çalışırlar. Böylelikle,
devrimci öğretileri içeriğinden
yoksunlaştırılır, değerden düşürülür
ve devrimci keskinliği giderilir. Bur-
juvazi ve işçi hareketi oportünistleri,

bugün işte marksizmi 'ev-
cilleştirme' biçimi üzerinde
birleşiyorlar. Öğretinin dev-
rimci yanı ve devrimci ruhu
unutuluyor, siliniyor ve
değiştiriliyor. Burjuvazi için
kabul edilebilir ya da öyle
görünen şeyler, ön plana
çıkartılıyor ve övülüyor.

YENİ DEMOKRASİ- '71 Dev-
rimci Çıkışı ve Kaypakkaya
hakkındaki düşüncelerinizi
bizimle paylaşır mısınız?

NİHAT BEHRAM- Dünyada-
ki "68 Hareketleri" içinde
de Türkiye'deki '68 Hare-
ketinin yeri çok farklıdır.
Batı'da '68 Üniversiteler
odaklı 'demokratik talepler'
olarak yükseldi. Türkiye'de
sosyalizm talebine taşı. İşçi
sınıfıyla/mazlum halkla/
yoksul köylülükle bütünleş-
mek, onların kurtuluşu için
dövüşmek boyutuna ulaştı.
Farklı siyasi çizgilerde de
olsa, o kuşak devrimcileri
kendilerini sosyalist/mark-
sist/komünist diye niteli-
yordu. Kuşkusuz ki İbo'nun bıraktığı
direnış mirası anıt değerindedir. Ama
sadece bu değil, ideolojik tutumumu,

hayatı/mücadeleyi bir komünist ola-
rak yorumlama tutkusunun altı özen-
le çizilmelidir.

YENİ DEMOKRASİ- 46 yıl sonra dahi
devletin Kaypakkaya korkusunun
bugün onun düşüncelerine ve ona
yönelik çeşitli saldırılarda kendini
gösterdiğini söylemek mümkün mü?

NİHAT BEHRAM- Tabii mümkün.
Direniş/kararlılık/teslim olmama,
boyun eğmeme tutumu, o dönem
devrimcilerinin ortak tavrı olmuştur.
Denizlerin dimdik/boyun eğmeden
darağacına yürüyüşü, Mahirlerin
Kızıldere'deki aynı tutumu, dönemin
işkencehanelerinde/açlık grevlerinde
canları pahasına baş eğmeyenler
bu bütünün parçalarıdır. İbo'nun
direnışı başlı başına bir standıdır. Şu
düşüncemin altını özellikle çizmek
isterim: Zulmün karşısında canları
pahasına dik durmuş bu insanlar
bizim ortak değerlerimizdir.

İbo'nun hayatı ve mücadelesini anla-
tan kitabımın özgürlüğü için verilen
mücadeleye sahip çıkılması bu an-
lamda da önemlidir. Şu açıkça bilin-
sin: İbo'nun mücadelesini/direnışini
unutturmaya/yasaklamaya kimsenin
gücü yetmeyecektir. Kitabımı faşizme
yem etmem.

cezaevlerindeki açlık grevi di-
renişlerinde can vermiş Öktü-
müşlerin duyarlığında çiçek-
lenmiş bir insandı. Bir yayıne-
vi kurmak istiyordu ve müca-
deleye dönük bir yayınevi ol-
sun istiyordu. Benimle ilişki
kurdu. Yayına, Denizleri ve
İbo'yu anlattığım kitaplarla
başlamak istediğini söyledi.
Kitapların ikisinin de hâlâ ya-
sak olmaları nedeniyle "bela-
ya bulaşacağı" konusunda
kendisini uyardım. Ünsal
"Böyle bela bizim için onur-
dur, hoş gelsin!" diye yanıtladı.
Ünsal kitapları bastı. Daha doğrusu, kitapları basma sü-
recinde matbaa DGM savcılığının sözlü emirleriyle polisler tara-
fından basıldı. Ünsal ve arkadaşları gözaltına alındılar sorgu-
landılar, eziyete uğratıldılar...

“1. Kongre Çizgisinde; Proleter Devrimci Gerilla Savaşı”

HABER MERKEZİ- TKP/ML-MK SB (Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist-Merkez Komitesi Siyasi Büro) yaptığı açıklamayla TKP/ML'nin 1. Kongresi'ni yaptığını duyurdu. “1. Kongre Çizgisinde; Proleter Devrimciliği Kuşan, Tasfiyeciliğe Meydan Oku, Gerilla Savaşını Yükselt” ana şiarı ile gerçekleştirilen kongrede; “Programatik Görüşlerin ve Programsal Meselelerin Ele Alınması”, “Örgütsel Sorunlar ve Durumun Değerlendirilmesi”, “Önümüzdeki Sürece Dair Yönelim” başlıkları olmak üzere üç ana başlıkta tartışmalar gerçekleştirildiği ifade edildi. Kongrenin güvenli bir şekilde hedeflediği tartışmaları gerçekleştirerek sonlandığının belirtildiği açıklamada ülkenin sosyo-ekonomik yapısının yarı-feodal yarı-sömürge; devletin niteliğinin faşist-Kemalist diktatörlük olduğu; Demokratik Halk Devrimi'nin, Uzun Süreli Halk Savaşı ile yaşama geçirileceği ve ulusal sorunun özünün pazar sorunu olduğu; bu sorunun Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı (KKTH) ile çözüme kavuşacağı ifade edildi. Kongrede tartışılan konuların ve önümüzdeki sürece ait yönelimlerin yer aldığı açıklamaları iki parça halinde güncelliğinden ve öneminden kaynaklı paylaşacağız. Yapılan açıklamanın ikinci bölümü şu şekilde:

“ÖRGÜTSEL SORUNLAR VE ELE ALIŞA DAİR

Parti kongremizin hiç kuşkusuz en önemli gündemlerinden bir diğeri de örgütsel sorunlar ve sürecimizin değerlendirilmesi üzerine olmuştur. 8. Konferans'tan bugüne kadar olan süreç incelenmiş ve çeşitli değerlendirmeler yapılmıştır. 8. Konferans'ın çizgisi, 8. Parti Merkez Komitesi'nin durumu, yönelimi, önderlik tarzı, tüm alanların ve komitelerin faaliyetleri, Komsomol faaliyetinin durumu ve Gerilla alanımızın ve savaşın geldiği nokta üzerine tartışmalar gerçekleştirilmiştir.

Partimizin durumu 8. Konferans'tan 2015'e kadar olan süreç ve 2015'den bugüne kadar olan süreç şeklinde ikiye ayrılmıştır. Zira partimiz 2015'den itibaren olağanüstü bir darbeci-hizipçi saldırıya maruz kalmış, nihayetinde kendini parti ve savaş kaçınılılığı ile tescilleyen bir grubun partiden ayrılması ile sonuçlanmıştır. Süreci iki dö-

nem halinde ele alma gerekliliği buradan kaynaklanmıştır. Bu bağlamda Ocak 2017'de sistematize olan Ekim 2017'de nihayete ererek parti dışı kalan Sağ Tasfiyeci, Parti ve Savaş Kaçınılı Güruh değerlendirilmiş ve Parti Merkez Komitesi'nin 8. Genişletilmiş Toplantısı'nda yaptığı değerlendirme kongremiz tarafından onaylanmıştır. Bu güruh daha sonraki gelişmelerle devrimci değerleri aşınan, polisi ve mafyayı arkasına alarak partiye saldırı, savaş alanında bozgunculukla yetinmeyip bir kısım parti silahlarını ve cephanesini çalıp düşmana teslim ederek savaşı terk eden bir dizi suçta imza atmayı başarmıştır. Bu güruh gelen noktada karşı-devrime hizmet eden tek tek bir dizi pratiğin sahibi olarak tarih sahnesinde, devrimci damarı zayıflamış, ülkede sembolik düzeyde varlığı olan, Ülke devriminin sorunlarından kopmuş, esasta Yurt Dışı merkezli bir güruh olarak yerini almıştır. 8. Genişletilmiş MK Toplantısı'ndaki yaklaşım ve değerlendirmelere ek olarak bu tespitler yapılmış ve bu şekilde kongremizde onaylanmıştır.

Kongremiz, 8. Konferans'ın yönelim ve kararlarını esasta MLM olarak değerlendirmiştir. Belirlenen yönelim ve süreç değerlendirmesi doğru ve öngörülü yaklaşımları içermektedir.

8. Konferans'ın esas sorunu partinin gerçekliği, önderlik meselesindeki yaklaşımındaki sığlıktır. 8. Konferans,

7. MK'nın sürece önderlik etmesinde yaşanan sorunları, MK'nın bir dönem boyunca parti ile yaşadığı çelişkileri ve MK'nın bu çelişkiler karşısında kendine yönelik “sekteklik” eleştirisinin nedenlerini ve bu nedenleri ortadan kaldıracak yöntemi, yaklaşımı ve kuşkusuz sorumluluğu geliştirmeyerek yerine getirememiştir. Zira 7. PMK'nın partiye hakim olamama, sürece hakim olamama üzerinden kendine yönelik sekteklik eleştirisini doğru ve bilimsel temelde irdeleyememiştir. Bu durum parti iradesinin bu noktada taşıdığı sorumluluğu, önderliği sıradanlıktan kurtaracak ve partiye daha sağlıklı önderlik edecek zemini yaratmasının önünde engel olmuştur.

Nihayetinde 8. PMK önderliği bir önceki önderlikten devraldığı zaafarla teşekkül etmiş, partiye hakim olma, sorunlara hakim olma ve buradan çözüm gücü olma ve ileri düzeyde önderlik etme yetenekleri 8. Konferans'ın sorun karşısında yüzeysel yaklaşımından dolayı gerçekleşmemiştir.

8. PMK süreç boyunca partiye hakim olamama, hatta PMK bileşenlerinin birbirine hakim olamama sorunu ve bir aşamadan sonra yer yer “sol” sekteklik yer yer liberalizmden malül örgütsel çizgide salınıp durmuştur. Ancak parti içi sorunların boy verdiği zemin, ortaya çıkan parti gerçekliği ve buna bağlı olarak türeyen sağ tasfiyeci hizipçilik parti önderliğinin

partiye ve kendi bileşenine yeterince hakim olamamasının sonucu olmuştur. PMK'nın hakimiyet sorunu raporlarında yansıyan kendine ve alanlara yönelik subjektif değerlendirmelerde de sabittir. 8. PMK'nın en önemli sorunu önderliği sıradanlaştıran, partiye hakim olma ve hükmetmede yaşadığı zayıflıktır. Bu durum süreç boyunca yaşanmıştır. Oluşan tablo ise önderlik içinde başlayan ve tüm partiye doğru yayılan derin ve baş edilemez hale gelen güvensizlik iklimi olmuştur. Nihayetinde “dipten gelen dalga” parti içinde büyüyerek yüzeye vuran GÜVENSİZLİK virüsüne dönüşmüştür. Bu durum bir grup partinin, partinin genel siyasi çizgisine yönelik güvensizliği ve ideolojik kırılmanın oluşmasıyla birlikte körüklenmiştir. Bu siyasal, örgütsel ve ideolojik çakışma, partide sistematik bir örgütlenmeye dönüşen oportünist-reformist karakterli, parti anlayışı anti-MLM olan, önderliği partiden koparan ve ona güvensizliğin “temel güvence” ve kaldıraç yapılmaya çalışıldığı bir patlamayla sonuçlanmıştır.

Bu tablo hiç kuşkusuz 8. Konferans'ın parti ve önderlik gerçekliğine dair yoğunlaşan, irdeleyen ve bu ikisinin ahenkli bir şekilde önderleşme ve gelişme dinamiklerini açığa sermeyen tutumundan kaynaklanmaktadır. Bu yaklaşım buna uygun bir önderlik çıkmasını, bu önderliğin kolektif, partiye hakim olan, kendi gerçekliğine uygun şekillenmesine engel olan durumun

Devrimciliği Kuşan, Tasfiyeciliğe Meydan Oku, Sınıfı Yükselt - II”

doğmasını koşturmuştur. Parti önderliğe, önderlik partiye hakim olma sorunu yaşamıştır. Parti ile önderlik ilişkisi sağlıklı kurulamadığı noktada, iddialı ve önderleşen bir PMK ve parti şekillendirilememiştir. PMK ve Parti arasındaki çelişkinin ilerletici, güçlendirici ve dinamik yanı açığa çıkarılmadığı gibi tam tersine yıkıcı ve sorun üreten karakteri baskın olmuştur. Bu tablo alanların başarı ve başarısızlık değerlendirmesine, önderliğin müdahale ve şekil verme yeteneğine hakim olmuştur.

PMK'nın parti önderliği ve partinin alanlarına dair ortaya koyduğu tablo, bu bütünlük ve gerçeklik içinde değerlendirilmiştir. Bu tabloda partinin üstlenmesi gereken sorumluluklar ve PMK'nın partiye önderlik etmesi için hakim olması, hakimiyet için olanak ve kanallarını yaratması, daha sorgulayıcı ve irdeleyici, daha sıkı bir mekanizma ve daha gerçekçi hedefler ve yönelim zorunluluğunun altı çizilmiştir.

Bu bağlamda özellikle parti önderliğinin tesis edilmesinde bileşenin siyasal-ideolojik yaklaşımında daha homojen, daha dinamik, parti ve sınıf mücadelesinin karşısında daha iradeli, bütünlük arz eden bir önderlik oluşturma anlayışı benimsenmiştir. Partinin bu olanaklara sahip olduğu tartışmalar ve genel durum üzerinden görülmüştür.

Bu temelde partimizin sınıf mücadelesi karşısındaki zayıf durumu, yetersizlikleri, çelişki ve sorunlar karşısında Marksist-Leninist-Maoist yöntemle yaklaşımda eksiklikleri ve geriliği üzerinde yoğunlaşmıştır. Partinin Sorunları, Sınıf Mücadelesinin Sorunları, Savaşın Sorunları, Kadrosal Sorunlar, Örgütlenmede Yaşanan Sorunlar, Kitle Çizgisindeki Sapmalar, Genel Siyasal Çizginin Politik Güce Dönüşmesindeki Yetersizlikler, İttifaklar Meselesi Ve Eylem Birliklerine yaklaşım üzerine durulmuştur. Bu sorunlar bir bütün olarak PMK değerlendirmesi, alanlar değerlendirmesi üzerinden tartışılmış, var olan örgütsel gerçekliğimiz üzerinden yeniden değerlendirilerek sonuçlar çıkarılmıştır. Kuşkusuz süreç değerlendirmesi uluslararası durum, sınıf mücadelesinin nesnellüğünde yaşanan sorunlar, burjuvazinin ideolojik

saldırıları ve partimizdeki yansımaları üzerinden gerçekleşmiştir. Çok yönlü olarak ideolojik, politik ve örgütsel tablomuz bu gündemin ana konusu olmuştur. Önümüzdeki yönelim bu öznel ve nesnel gerçekliğe dayanılarak belirleneceği için, olabildiğince sorun geniş kapsamlı ve çok yönlü ele alınmıştır.

ÖNÜMÜZDEKİ SÜREÇ YÖNELİMİ

Partimiz, en temel sorunu olarak Partinin Örgütlenmesinin geliştirilmesi, yaygınlaştırılması, yetkinleştirilmesi ve savaşın yükseltilmesi olarak belirlemiştir. Savaşçı ve militan bir parti ve örgütlenmesinin gerçekleştirilmesi esas yönelim olarak belirlenmiştir.

Kongremiz; faşizmin yaşadığı politik krizi aşmak için, sindirme, sınırlama, örgütsüz bırakma, dağıtma ve mümkünse biat ettirme politikasının son beş yıldır yoğun, derin ve sürekli dozunu arttırarak gerçekleşmesine rağmen krizine çözüm olamadığını tespit etmiştir. Bu saldırganlık devrimci durumda bir gerilemeye, zayıflığa yol açsa da sınıfsal, ulusal, sosyal, vs temeldeki çelişkiler daha fazla derinleşmiş, kitlelerin hareketsiz ve kabul edilmez duruma getirilmesi, esasta başarı elde etmemiştir.

Egemen sınıflar arası çatışma ve gerilim hattı daha fazla artmış, ekonomik krizin yarattığı pastanın küçülmesi sonucu, pay kapma mücadelesinin keskinleşmesine paralel hem iç klik çatışmasını hemde ittifaklar arası çatışmayı arttırmıştır. Faşizmin topyekün saldırı dalgasının devrimciler, ilerici güçler ve en genel anlamda halk kitleleri içinde belli bir yansıması olmuştur. Bu olumsuz ve yıkıcı tablo faşizmin diz çöktürme, teslim alma politikasının başarı üretmesini her şeye rağmen getirmemiştir. Faşizm, kendi mezarını daha derin kazarak zaman kazanma olanağı sağlamıştır. Önümüzdeki gelişmeler, devrimci durumun ve dolayısıyla sınıf mücadelesinde hareketliliğin yükselmesine olanak ve zemin sunmaktadır. İç ve dış politikada tıkanan ve tırmalayan faşist diktatörlük, yönetme krizini daha güçlü ve keskin bir şekilde yaşayacaktır.

Bu tablo, partimiz ve devrimci hareketin gelişim kaydetmesi için yeni

fırsatlar, olanaklar anlamına gelmektedir. Faşist diktatörlüğün topyekün saldırı dalgası sadece baskı, şiddet, imha, inkar, işgal, şovenist dalga yaratarak gelişmemektedir. Aynı zamanda yılgınlık üretmeye odaklı umutsuzluk ve çaresizlik iklimi yaratmasıyla hayat bulmaktadır.

Yine uzun bir süreç boyunca sistemçilik, parlamentarizm, barış içinde bir arada yaşama, legalizm, “devrimsiz, evrim ile ilerleme ve kazanma” şeklinde bir ideolojik aşınmaya neden olacak kuşatmada oluşturmuştur. Bugün bu ideolojik etki ve zehirin tüm olumsuz etkileri halk güçleri içindeki öznelere yansımaları bulmaktadır. Partimiz bir süredir bu tasfiyeci, reformist akıma, “iktidarsız iktidar fantezisi” kuran ideolojik teslimiyet çizgisine karşı bir barikat ve set örme süreci içindedir. Bu yanı sıra sürdürdüğü ideolojik mücadele ve kendi gerçekliğine hakim olmada, ideolojik zayıflıklarını ve güçlü yanlarını tespit etmede avantajlı konumdadır.

Ancak proleter devrimci çizgide ciddi bir aşınma, gerileme ve iddiasızlık hali çekinmeden tespit edilmesi gereken bir sorun olarak görülmelidir. Komünizm perspektifinden, proleter devrimcilik tutumundan çelişkilere yaklaşmak, bu eksende ilkelere sıkı şekilde sarılmak, taktik politikalar belirlemek bugün adeta şeytanlaştırılmaktadır. Bu yaklaşımların esas proleter devrimcilikle küçük-burjuva devrimciliği arasındaki çelişkilerden ileri gelmektedir. Küçük-burjuva devrimci tarz ve yöntem, beklenti ve umut, şekilleniş ve yönelim oldukça güçlü bir politik etkiye sahiptir. Bu durum proleter devrimci çizgiye hücum ederek, ona yönelerek kendini daha güçlü hissetmektedir.

Burjuva tarzda devrimciliği alt-üst etmek, ona yönelmek, onun kuşatmasını parçalamak ancak ve ancak Komünist partisinin onun karşısında hem düşünsel, hem teorik, hem örgütsel, hem de politik olarak güçlenmesi ve kendini gerçekleştirilmesi ile olanaklıdır. Proleter devrimcilik koşullar ne olursa olsun işçi sınıfının tarihsel rolünü unutmamak, onun Yeni Demokratik Devrim'i gerçekleştireceği ve sürdüreceğine güçlü şekilde inanmaktan geçer. Bunda yaşanan her

silikleşme rüzgar karşısında zayıf bir dal gibi sallanmak ve hatta kırılıp kurumaya mahkum olmakla sonuçlanır.

Komünist partinin varlığı proleter devrimciliğin koşuludur. Partimizin ideolojik yönelimi bu anlamda zamanın ruhunu yakalayan, işçi sınıfının tarihsel rolünü kavramış ve kitlelerle kaynaşmış proleter devrimciliğin geliştirilmesi, sağlamlaştırılması olacaktır. Ortaya çıkan çelişkileri çözme iradesi gösteren, her türlü burjuva tipte devrimciliğin saldırıları karşısında dayanıklı olan ve onları ideolojik olarak mahkum edebilen, olaylara-olgulara, gelişmelere hakim olan ve inceleyerek çözüm gücü olan bir devrimcilik. İşte ihtiyaç olan devrimcilik budur. Partimiz bu anlamda proleter devrimcilikle burjuva devrimciliği arasındaki çelişkiyi ortaya çıkaran, çizgisini bu şekilde güç haline getiren bir yönelim benimseyecektir.

Bu hiç kuşkusuz sağlam parti örgütlenmeleri yaratmak, savaşçı bir partiye uygun militanlaşma oluşturmakla mümkündür. Partimiz, örgütlenmesini sağlamlaştırmak, genişletmek, düşmana kapalı hale getirmek üzere yoğun ve sıkı bir eğitim ve sınıf mücadelesi içinde çelikleşmeyi esasa alan bir hat içinde olacaktır.

Diğer bir önemli nokta ise SAVAŞ meselesidir. Yönelimimizin en önemli ayaklarından birisi bu olacaktır. Devrimci durumun yükselme eğilimi gösterdiği bu periyotta savaşçı bir parti, Gerilla Savaşı'nda odaklanmış ve çelişkilere silahın eleştirel gücüyle müdahale eden bir çizgi hayati derecede önemlidir. Her şeyin zora dayanarak çözüm beklediği, bunun etkili ve belirleyici olduğu bir toplumsal yapımız söz konusudur. Savaş devrim için olur, onun ihtiyaçları için gereklidir ve onun gerçekleşmesinin yegane yoludur. Bu kavrayış ve yaklaşım her çelişki karşısında doğru bir konumlanışı getirir. Partinin devrim ve komünizm için koşullanmış zorunluluğu, savaşın en etkili en yıkıcı ve en güçlü şekilde inşa edici bir karaktere bürünmesini getirecektir.

Partimiz 47 yıldır bu bilinçle ve yönelimle şekillenmesini bulmuş, kesintisiz bir savaş çizgisi inşa etmiştir. Devrimimizin şah damarı olan Gerilla Mücadelesi partimizin önderliğinde Halk

Ordusu tarafından yürütülmektedir. İçinden geçtiğimiz koşullarda düşmanın Kürt Ulusal gerilla hareketine ve partimize yönelik ciddi bir imha ve yok etme savaşı söz konusudur. Partimiz bu imha savaşına karşı büyük bedeller ödeyerek direnmektedir. Partimiz yaratılmaya çalışılan tüm yılgnlığa, umutsuzluğa, tasfiye girişimine, ideolojik teslimiyete karşı direnmeye, devrimimizin Halk Savaşı Strateji ile Kızıl Siyasi İktidarlara parça parça iktidarı alma ısrarından geri durmayacaktır. Bu süreçte bedeller ödeme pahasına, stratejik savunma içinde taktik saldırılar yaklaşımı ile süreci karşılayacaktır. Gerilla Savaşı'nın temel yasası olan kendini korumak tutumunu titizlikle uygulayacak, ancak düşmanı hırpalayan onu yoran ve yıpratıcı taktik saldırılarla kendini koruma ve geliştirme yaklaşımında olacaktır.

Partimiz savaşa göre şekillenme politikasını tüm faaliyetlerinde esasa oturtacaktır. Tüm çalışmalar ve yönelim savaşı besleyecek ve onu güçlendirecek şekilde ele alınacaktır. Kuşkusuz Halk Savaşı'nın geliştirilmesi demek, bulunduğumuz her alanda en yaratıcı ve zengin devrimci çizginin ve politikanın uygulanması, geniş kitlelerin bu temelde de örgütlenmesi ve seferber edilmesi demektir. Bu aynı zamanda zora dayalı mücadelenin araçlarının da etkin şekilde kullanılması ve çelişkiler karşısında yaratıcı bir şekilde uygulanmasıdır.

Örgütlenirken savaşmak, savaşırken örgütlenmek. Örgütlerken savaşmak, savaşırken örgütlemek. Geniş kesimleri örgütlemek savaşı yeniden üreteceği gibi gerilla mücadelesine dayalı savaş çizgisi, aynı zamanda tüm örgütlenmelerin kendini yeniden üretmesi anlamına gelmektedir. Bu toplumsal yapımızın yarattığı bir gerçekliktir. Partinin kumandasında ve önderliğindeki silahların eleştirel gücü, ezilen halk yığınlarının zihnine vurulan prangaları parçalayacağı gibi, örgütlenme ve mücadele azmini arttıracak, Mao yoldaşın deyimiyle "tüm kirimizden ve pasımızdan bizi arındıracak"tır.

Bu tarihsel dönemde, tasfiyeciliğin ve reformizmin cirit attığı koşullarda kuşkusuz parti çizgisinde Gerilla Savaşını yükselterek, savaşçı bir örgütlenme yaratarak tutunmak ve eşliği bu iradeyle geçmek önderleşmek ve komünizm düşü için daha güçlü ve etkili yürüyüş kolu oluşturmak için mahkum olduğumuz bir durumdur. Partimiz bu mahkumiyeti kavramış durumdadır, yakından uzağa doğru kitleleri ikna ederek, örgütlenerek bu kavrayışı yaygınlaştıracak ve iktidar perspektifiyle mücadelesine ivme ka-

tacaktır.

Yoldaşlar, Halkımız, Dostlarımız;

Kongremiz, hiç kuşkusuz oluşturduğu güçlü iradeyi tarihsel sorumluluğuna olan güvene, halka olan inancına, yoldaşlarına olan bağlılığına, şehitlerimizle verilen sözlere, şehit ailelerimizin öfke ve kinine, dost güçlerine olan sorumluluğuna, Uluslararası düzeyde kardeş, dost parti ve örgütlerin dayanışmacı ruhuna, enternasyonal proletaryanın keskin kılıcı olan Marks-Engels-Lenin-Stalin-Mao yoldaşın ışık saçan, yol gösteren bilimsel yaklaşımına bağlı kalarak oluşturmuştur.

Kongremiz, Önder İbrahim KAYPAK-KAYA'nın temellerini attığı partimizin 47 yıllık rehber aldığı programatik görüşlerin bilimselliğini daha güçlü bir kavrayışla sahiplenmiştir.

Kongremize, partimize karşı güvensizliğin planlı ve organizeli bir şekilde örgütlendiği, boğazına burjuva çizginin kör bıçağının tehdit olarak çalındığı, gerilla mücadelesine karşı yılgnlık teorilerinin cirit attığı, kaçkınılık-umutsuzluğun kol gezdiği son 4 yıllık süreçte parti sloganlarını haykırarak, onun çizgisine bağlılıklarını beyan ederek silah elde ölümsüzleşen 25 Halk Savaşçısı'nın kararlılığı ruhunu verdi. 25 parti militanımızın, halk ordusu savaşçımızın her biri komünizm düşüyle, Partinin çizgisine bağlılıkla hayatlarını feda etti. Onlar tarihin bu kesitinde umudu kanla yazan, düşmana sıkılan her kurşunu aynı zamanda kaçkınılığa ve yılgnlığa yönelen ideolojik bir güce çevirdiler. Partimiz 47 yıl boyunca yüzlerce şehit verdi şanlı komünizm davası için. Bu davada ölümsüzleşen yoldaşlarımızın yetişmesinde, gelişiminde, kişiliğinde emeği olan, onların davasını kendi davaları olarak sahiplenen Şehit Ailelerimizin acısı kin ve kararlılık olarak partimizde vücut buluyor. Kongremiz tüm şehit ailelerine, yoldaşlarımızın bize bıraktığı mirası sahiplenme sözü verdiğimizizi, onların düşlerinin partimizin özü ve kökü olduğunu bildirir. Ailelerimiz şundan şüphe duymasın: Evlatları partimizin ve ardında kalan yoldaşlarının ruhunda, benliğinde yaşayacak, yaşıyor.

Kongremiz, partimizin adını, çizgisini, savaşçı ve militanlığını düşmanın zindanlarında direnişleriyle onurlandıran ve partimizin en ileri mevzileri haline getiren tutsaklarımızı komünist duygularla, devrimci coşkuyla selamlar. Onlar davamız uğruna en ağır bedeli ödemekten çekinmeyen, mücadelenin bedel gerektiren karakterini direnişe durarak ve kavgaya daha sıkı bağlanarak anlamlandıranlardır. Tutsak yoldaşlarımızın, en zor koşulda sınıf mücadelesi için, komünizm

için üreten-diren çizgileri dışarda biz yoldaşlarına ve partimize can, kan ve ruh katıyor. Tüm tutsak örgütlenmemize ve tüm tutsak bileşenimize partimizin Kongresi armağan olsun.

Kongremiz, enternasyonal proletaryanın çeşitli ülkelerindeki temsilcilerine, kardeş komünist partilere ilan eder ki; Komünizme olan sonsuz inancımız, Marksizm-Leninizm-Maoizm'e olan sadakatimizle enternasyonal proletaryanın Türkiye topraklarındaki temsilcisi TKP/ML, gerçekleştirdiği 1. Kongresi ile şimdi daha güçlü ve mücadelede daha karardır. Dünya Komünist Hareketi'nin önemli ve ciddi sorunları bulunmaktadır. MLM'ye yönelik revizyonist, oportünist, tasfiyeci, reformist saldırılar daha azgın ve daha pervasızdır. Sosyalizmden geriye dönüşler karşısında kızıl bayrağı indiren, Maoizm'e yaslanmak yerine anti-MLM akımların saldırılarına teslim olanlara karşı biz bir kez daha Yeni Demokratik Devrim, Sosyalizm ve Komünizm mücadelesi ile kızıl bayrağı daha güçlü dalgalandırıyoruz. Uluslararası düzeyde gelişen saldırılara karşı proletarya enternasyonalizmi ile donanmış, MLM ile kuşanmış bir ortak yürüyüşü bugünden inşa etme kararlılığında. Dünya genelinde emperyalist-kapitalist sistemin krizi yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerindeki Halk Savaşı'nın zeminini daha fazla güçlendirecek, devrimin bu fırtına merkezlerinin daha ileri çıkmasına olanak sunacaktır. Biz Türkiye'de Halk Savaşını yükseltme ve enternasyonal proleter görevimiz olan kendi devrimimizi büyütmeye sorumluluğunu daha güçlü yükleniyoruz ve bunu ilan ediyoruz. Bugün Hindistan'da, Peru'da, Filipinler'de ve daha bir çok yarı-sömürge yarı-feodal ülkede büyük çaplı yada küçük çaplı Halk Savaşı yangını söz konusudur. Kıvılcım halindeyiz belki ama "bir kıvılcım tüm bozkırı tutuşturur" diyen bir ustanın öğrencileriyiz. Tüm bozkırı tutuşturma iddiamızı, tarihsel bilincimizi ve zorunluluğumuzu kararlılıkla taşıyoruz. Kıvılcımımızın bozkırı tutuşturması için tüm enerjimizi, tüm çabamızı ve tüm yoğunlaşmamızı sağlayacağız. Şan olsun Marksizm-Leninizm-Maoizm'in ışıklı yolunda yürüyen enternasyonal proleter hareketlere, örgütlere ve kardeş partilerimize.

Kongremiz ana şiarını "1. Kongre Çizgisinde; Proleter Devrimciliği Kuşan, Tasfiyeciliğe Meydan Oku, Gerilla Savaşını Yükselt" olarak ilan eder. Bu şiar kongremizin yöneliminin sentezidir. Bu şiar etrafında kenetlenip "önümüzdeki şanlı mücadele yıllarına" hazırlanacağız. Kongremiz, partiyi geliştirme ve güçlendirme, savaş yükseltmeye odaklı ana yönelim belirlemiştir. Bu yönelim, gelişmekte

olan devrimci durumu karşılamaya odaklı bir hedeftir. Tüm parti üyelerimizin, militanlarımızın, taraftarlarımızın ve gözü kulağı partimizde olan ilgili kamuoyunun bu yönelim doğrultusunda şekillenmesi hedeflenecektir. Parti örgütlenmelerimizin bu doğrultuda örgütlülüklerine biçim vermesi, militanlarımızın bir adım daha öne fırlaması, taraftarlarımızın örgütlenme düzeyini geliştirmesi, örgütlü olmayan partimize gönül vermiş kesimlerin hızla örgütlenmesi ve sınıf mücadelesinin engin denizine partimiz saflarında katılması hedeflenecektir. Bu hedeflerimize daha hızlı ulaşmak için herkesi bu çağrımıza kulak vermeye, sesimize ses katmaya, adımlarımıza yoldaş olmaya davet ediyoruz. **ŞİMDİ BİR ADIM İLERİ ÇIKMA ZAMANI!**

Zaman; oturanın ayağa kalkması, duranın yürümesi, yürüyenin koşması zamanıdır.

Zaman; Yeni Demokratik Devrim, Sosyalizm, Komünizm hedefine umut bağlayan herkesin daha ileri fırlama zamanıdır.

Zaman; Gerilla Mücadelesini yükseltme, Halk Savaşı'nı geliştirme ve sahiplenme zamanıdır.

Zaman; bu hedeflerin kurmay öncüsü partimizin etrafında kenetlenme zamanıdır.

Zaman; sınıf mücadelesini geliştirme, faşizme meydan okuma, sistem içiliğe alan bırakmama, partimizi tüm yaşamın içinde politik bir güç haline getirme zamanıdır.

Partimiz bunu örgütlemeye, bunu başarmaya yazgılanmıştır. Tüm partililerin, militan ve taraftarların enerjisini tam zamanlı kullanma dönemidir. Komünistler, devrime olan inançları ile süreci karşılamak ve devrimi örgütlemek noktasında iddialıdır. Kongremizin en büyük başarısı da bu iradenin kesin ve kararlı bir şekilde gerçekleşmiş olmasıdır.

Kongremizin bu iradesi, Türkiye proletaryasına, ezilen köylü katmanlarına, şehir küçük-burjuvazisine, Kürt ulusuna ve ezilen diğer milliyetlere, ezilen inançlara, Ezilen cins olan Kadınlara ve LGBT'lere, Halk gençliğine ve tüm demokratik güçlere Yeni Demokratik Devrim hedefiyle en geniş özgürlükleri gerçekleştirme mücadelesinde kararlılık sözü vermektedir. Emperyalizme, faşizme, feodalizme ve her türden gericiliğe karşı sözü müz ise mutlaka ama mutlaka sonlarının geleceği, partimizin bu uğurda silah elde canlarını okumak için durmayacağı, yılmayacağı ve asla pes etmeyeceği olsun."

Çizilen Sınırları Aşalım

Gençliğin Politik İktidar Mücadelesinde Öncü Özne Olalım!

“Gençlik” kavramı ve buna bağlı olarak gençlik mücadelesi, sınıf savaşmaları tarihinde ve ülkemiz devrimci hareket içerisinde kayda değer tartışma konusu olmaktadır. Farklı yaklaşımların olduğu bu noktada diyebiliriz ki esas ortaklaşılan nokta sınıf savaşında gençlik mücadelesinin önemli bir yerde durduğudur. “Gençlik gelecektir” şiarı da buradan doğru şekil almaktadır. Yazımızda, burjuva-feodal düzenin “gençlik” olarak kategorize ettiği, sistemin “bekâsı” ve sistemin ayakta durabilmesi için bu kategorize ettiği yaş grubuna yönelik gerici-feodal saldırılarını genel olarak açmak değil; bu gerçekliğe karşı örgütlü mücadelenin ya da “militan devrimci gençlik hareketi”nin durumu ve önemine vurgular olacaktır.

Gençlik mücadelesi, eskiyi yıkip yeni inşa etme savaşında doğurgan olmuştur. Yakın tarih sayılabilecek Türkiye Devrimci Hareketi’ne baktığımızda 68’den 71’e evrilen ve günümüze dek süren kavga ve direniş ruhu buna önemli bir örnektir. Öyle ki bugün devrimci ve komünist önder-

lerin günümüze taşınan o isyan ruhu, gençlik mücadelesinin içinde çelikleşerek şekillenmiştir. Burada dikkat çekilmesi gereken nokta, gençlik mücadelesinin reformist ve düzen içi mücadele yöntem ve akımlarından şiddetli çatışmalar sonucu doğru ve bilimsel temelde bir çıkış yapmasıdır. Bu da elbette yarının sahibi ve hatta “bugünün” de sahibi olması gereken gençliğin sınıf mücadelesine yaklaşımı, onunla etkileşimi ve pratiğiyle doğru orantılıdır.

Halk gençliğinin örgütlü mücadelesini -hele ki böylesi bir süreçte- inşa etme meselesi, cüretli, sebatkâr ama ille de iddialı olmayı zorunlu kılmaktadır. “Süreç”ten kasıt reformizm ve düzen içiliğin revaçta olduğu, faşist diktatörlüğün iktidarda olan salt bir kliğine yönelik “okların çevrildiği”, silahlı mücadelenin marjinalize edilmeye çalışıldığı bir olguyu ifadedir. Günümüz sınıf mücadelesi ve buna bağlı olarak gençlik cephesini değerlendirdiğimizde bu konuda burjuva-feodal sistemin bunu başardığı, buna yedeklenen sözde “gençlik örgütlenmeleri”nin de podyumda olduğu bir

süreçteyiz. Bu podyumda olma hali, düzen içi ve reformist örgütlenmeler cephesinde dahi süreç içinde belli “sıkıntılar” yaratmıştır. Öyle ki özellikle Gezi sürecinden sonra faşist diktatörlüğün legal demokratik alanlara yönelik tahammülsüzlüğü böylesi yapı-larda “faşizmin keşfi”ni beraberinde getirmiş, düzen içiliğe bile “karışan”

dadır. Günümüzde sistem “bireysel çözümler” sunsa da ve yukarıda dediğimiz gibi “başarılı” olsa da nihai bir çözümün bu olmadığını gençlik kendi deneyimlerinde görmektedir. Bu nedenle gençliğin, kendi sorunları etrafında çözümü bulabilmek için örgütlenmenin önemini farkına varması ve en küçük hak alma mücadelesin-

mümkündür. Marksist-Leninist-Maoist olan bir parti, gençliğin özel sorunlarının çözüm süreci boyunca esas olarak ideolojik, politik ve örgütsel önderlik yaparak mevcut özel sorunları (reform taleplerini) genelleştirilerek devrim isteğine dönüştürmek zorundadır.

Uluslararası Komünist Hareket, halk gençliğinin Komünist Parti çizgisi etrafında seferber olmasını sağlamak amacıyla Kom-somol örgütlenmesini inşa etmiştir. Gençlik kendine özgü sosyal, düşünsel, kültürel bir yaş katmanıdır. Bu özgünlük aynı siyasal çıkarlara dayalı bu yaş katmanının bir arada hareket etmesini sağlayacak örgütlenme ihtiyacını da yaratır. Bu durum onun dinamizmini, daha hızlı örgütsel deneyim kazanmasını, yönetme becerisi edinmesini, daha etkin ve hızlı örgütlenme yaratmasını, kendine ait özgün sorunları politikaya dönüştürmesini ve her bir sorunun kökene dayandığını, siyasal olarak sistemi hedeflemesi ve gerçek çözümün iktidarı hedeflemekle, siyasal iktidarı almakla mümkün olacağını görmesini sağlamakta-

dır. Siyasal iktidar, siyasal önderlik ile birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. Siyasal iktidar, bir sınıfın bir başka sınıfın egemenliğini ortadan kaldırarak kendi sınıf egemenliğini tesis etmesidir. Bunun için de bir program etrafında birleşmiş bir örgütlenmeye mutlaka ihtiyaç vardır.

Halk gençliğinin öncüsü, önderi; siyasal iktidar meselesini gerçekleştirmek için temsil ettiği sınıfın dünya görüşünü ve ideolojisini zenginleştirmenin yanında, sürecin tüm gelişmelerine bu eksende bakarak başta işçi sınıfını ve onun müttefiki olan diğer sınıfları politize etmeli, kendi tarihsel çıkarlarına bağlamalı ve en önemlisi de siyasal iktidar perspektifiyle harekete geçirmeyi becermelidir. Yine bunun yanında sürecin özgün şartlarıyla baş edebilme ve onu alt edebilme iradesi göstererek halk gençliğine dağıtılan örgütsüzlüğü ve düzen içi, reformist örgütlenmelerin “çözüm” olmadığını göstermelidir. Militan devrimci gençlik hareketi, politik iktidar bilinciyle öncü özne olmada daha ısrarlı ve atilgan olmalıdır.

bir devlet profili bahse konu olanları “şaşırtmıştır”. Ve evet sonda söyleyeceğimizi şimdi söylemek gerekirse eksiklik; faşist diktatörlüğün tahlilini yapamamayı, dünya komünist hareketinin gençlik mücadelelerinden dersler çıkaramamayı, “yarının sahibi olan” gençliğin dinamizmini bilimsel temelde devrimci militan bir şekillenişe sokamamayı ve daha birçok “zaafı” potasında toplayan politik iktidar bilinci yoksunluğudur.

Politik mücadele, doğrudan siyasi iktidarın ele geçirilmesini hedefleyen mücadeledir. Komünist Parti öncülüğünde iktidarın ele geçirilmesi amacına dönük olarak sürdürülen mücadelelerin tümü (kapsamı ve biçimi ne olursa olsun) politik mücadele olarak tanımlanır. En basit bir protesto eyleminden, yaygın kitlesel eylemlere kadar uzanan, barışçıl mücadele biçimlerinden askeri eylemlere kadar tüm mücadele biçimlerini kapsayacak biçimde geniş bir çerçeveye sahiptir. “Gençlik sorunu” da sınıf sorununa tekabül ettiğinden militan devrimci gençlik hareketi mücadelesi içinde kendisini görmek ve kavramak zorun-

den geleceğe uzanan kavganın içinde örgütlenmesi gereklidir. İktidar bilinci ve perspektifinden yoksun bir örgütlenmenin sınıf savaşımında devrimci-komünist normlarda bir “başarı” kazanması hayalden başka bir şey olmamaktadır. “Hareket her şeydir, nihai hedef hiçbir şey” mottosu açıkça dile getirilmese dahi gerçeklik buna yakın bir durumu işaret etmektedir.

Gençliğin öncüsü ve önderi olma iddiası ağırdır. Değişen değiştiren, dönüştüren ve “aydınlanmayı” muazzam bir dinamizmle birleştirip tarihin ileri doğru giden tekerliğini daha da hızlandıran bir sınıfsal yapıya önderlik etmek elbette “zor” olacaktır. Bu zorluk, beraberinde bu iddiayı taşımama, en kötü “kağıt üstünde” taşımayı getirecektir.

Gençliği ileriye götürecek, “yarının sahibi olması” iddiasını ete-kemiğe büründürecek olansa esasen gençliğin Marksizm-Leninizm-Maoizm bilinciyle donanmış, siyasal iktidar hedefi olan Komünist Parti ile buluşması ve onun dinamizmine yön katmasıyla, sınıf mücadelesine kanalize olmasıyla

Özgürlüğümüzü Kazanmak İçin Daha Fazla Örgütlenelim!

Kadına vurulan prangaların en ağırı ve önemlisi iradesine vurulanıdır. En öz varlığı olan yaşamının iplerinin hep başkasının elinde olması ve bunun yüzyıllar boyu bu şekilde yaşanması kadın kimliğinde önemli bir yer tutar. Ve bu nedenle de kadının iradesini yok sayan, baskılayan, zincirleyen ve yok eden her şey-her olgu istisnasız düşmanımızdır. Çünkü iradesi yok edilen kadın kendine yabancı kadındır, başkası/başkaları için yaşayan, kendi kararlarını veremeyen, bir yere yaslanmadan ayakta durmayı başaramayan kadındır. İşte tam da bu nedenle bir kadın için devrimcileşmek, aynı zamanda yüzyıllar önce kaybettiği kimliğini-kadınlığını tekrar kazanmak ve burada durmayıp “kadınlığını devrimcileştirme”tir.

Ancak devrimcileşmekle, devrimci olmakla bu eşik atlanmış olmaz; eşiği atlamak için örgütlü mücadele içerisinde sürekli bir çaba ve emek sarf etmek gerekir. Çünkü devrimci olunca, geleneksel cinsiyet rolünü benimsemiş, öğretilmiş kadın kimliğinden bir anda kurtulmak mümkün değil.

İlk adımı atarak irademizi belki belli oranlarda toplumsal (aile, çevre vb.) baskılayıcılardan kurtarmış oluruz ama kadınlığımız devrimcileşmediği sürece gerçekte içten içe geleneksel kimliğimizi yaşamaya devam ederiz. Erkek egemenliğinin/şovenizminin yaşamın her alanında kök saldığı bir ortamda bu durum çok da fazla göze batmaz. Ama bu iki kimlik (devrimciliğimiz ve geleneksel kadınlığımız) arasındaki çatışma, yaşamımızda kendi içinde sürekli duvarlara çarpan bir kişilik-kimlik yaratır. Tek tek her birimizin kişiliğini geleneksel kadın rolleriyle açıklamak abartılı görülebilir ancak araya giren onlarca-yüzlerce etkenle birlikte kritik bir role sahip olduğunu da inkar edemeyiz.

Tekrar irade meselesine dönecek olursak; aile baskısını bir şekilde arkasında bırakan (özellikle genç) kadın yoldaşlarımız için örgütle bütünleşmek daha “rahat” olmakta ancak bu bütünleşmedeki “geleneksel irade teslimiyet” oranında, devrimcileşme ve ilerlemede “kararsız”, “istikrarsız” bir gidişat ortaya çıkmaktadır.

Çoğunlukla kadın yoldaşlarımız için sarf edilen çalışkanlık, kararları uy-

gulama azmi ve disiplin (vb.) övgülerinin gerçekteki karşılığı “hamaratlık”, “edilgenlik-inisiyatifsizlik” ve “uysallık” olarak yaşanmakta. Ama kadının disiplini uysallık olarak algıladığı, kararları harfiyen uygularken aslında sorgulamadan biat ettiğini görmezsek daha sonra yaşanacak olan sıkıntıların, ani değişimlerin, “biz seni böyle bilmezdik”lerin ardı arkası kesilmez. Dolayısıyla kadın kişiliğine yaklaşım, kararları harfiyen uygulayıp uygulamadığından öte (bunu zaten hayatı boyunca baba-anne ve çevreden öğrenmiştir) kararlara sorgulayıcı yaklaşmasını, iradesini ortaya koymasını sağlamak olmalıdır. Öyle yapmazsak ne olur? Kadın yoldaşlarımızı edilgen uysal değil disiplinli, iradesiz değil örgütle bütünleşmiş zannederiz ve ilk “pürüz”de şaşkınlıktan dilimizi yutarız.

Bu “pürüz”ün çoğunlukla bir “sevgili” olması ise tesadüf değildir. “Babanın yerine geçen örgüt” gerçekliğinin yerini “örgütün yerine geçen erkek”e bırakmasında şaşırılacak bir şey yoktur aslında. Bunu tabii ideolojik-politik yetersizlik-gerilik olarak değerlendirmek de mümkündür (son tahlilde). Ama bunun da nedenlerine indiği-

mizde uysal, edilgen, hamarat kişilikteki sorunları görebiliriz. Ki bu kişilik, yani devrimcileşmeyen kadınlık, karşısına çıkan (ön ve de vazgeçilmez şart olarak mutlaka) kendisinden ileri, her zaman onu “anlayan”, hatta onu “ilerleten” erkekle birlikte bir erk’ten diğer bir erk’e geçiş yapar. Hatta bu öyle bir geçiştir ki, toplumdaki kadın örneklerinin de gerisine düşmesine neden olur. İstisnalara hiç girmeyelim, çünkü onlar hala kaideyi bozacak güçte değil. Ama onları örnek alalım.

Örgütle ideolojik-politik temelde sağlam bir bütünleşme yaşamayan, iradeyi kolektife teslim etmeyi, biat-uysallık olarak yaşayan her kadının başına gelmesi kuvvetle muhtemel bu sürecin önüne kesmede temel görev örgüte düşerken, özne ise mutlaka biz kadınlarız. Örgütün biat eden değil, sorgulayan; edilgen-zayıf değil inisiyatifli-cüretkar kadınlara ihtiyacı var ve bunun yolu da kadın örgütlenmesinin güçlendirilmesinden ve yaygınlaştırılmasından geçiyor.

BİR YDK'LI

İktidar Bilincinin Aşınması Olarak Siyasal Ruhsuzluk

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!

(V.I. Lenin)

Devrim sınıfsal sorunun çözümüdür. Devrim süreci, onlarca sorunun ve onlarca çözümün var olmasıdır. Sorunların niteliği devrim mücadelesinin seyriyle doğrudan ilintilidir. Hemen her süreç kendi iç çelişkileriyle değişik sorunları gündeme getirir. Yenilgi süreçlerinde ortaya çıkan sorunlar daha keskin olur. Hatta kimisi mücadelenin kaderini belirleyebilecek kadar ileri düzeyde olabilir. Göreceli olarak devrim mücadelesinin gerilemiş olduğu günümüzde öne çıkan önemli sorunlardan birisi siyasal ruhsuzluktur. Bu sorunun pratiğe yansıma biçimi oldukça geniştir. Dolayısıyla soruna karşı mücadelenin de aynı şekilde geniş ve kapsamlı olmak zorundadır.

Tanımsal olarak yaklaştığımızda da siyasal ruhsuzluk: Toplumsal ve güncel sorunlara, devrimin ve kolektifin sorunlarına kayıtsızlık, ilgisizlik, duyarsızlık, hareketsizliktir. İktidar bilincinin bulanıklaşarak nihai amacın silikleşmesi, devrimci coşku, heyecan, atiklik ve yaratıcılığın sönmelenmesidir. Devrimci dinamizmin iç ölümüyle eş değerdir.

En yaygın görünüm biçimi politika-ya ilgisizliktir. Bu da egemen sınıfların ideolojik ve politik saldırıların doğrudan saflara yansımasının bir sonucudur. Hakim sınıflar kitlelerin politikayla ilgilenmesini, politik bilinçlerinin yükselmesini istemezler. Gerçeği sorgulayan ve onu değiştirmek için mücadele eden bir kitle, sömürücü sınıfın çıkarlarına tezattır. Onlar, sormayan sorgulamayan, sömürü sistemini bir doğa yasası gibi kabul eden bir kitleye ihtiyaç duyar. Öyle ki "siz düşünmeyin sizin yerinize de ben düşünürüm" derecesinde bir hiçleştirme söz konusudur.

Kapitalist sistem, işçi sınıfı ve ezilen kesimlere düşünme fırsatı tanımaz. Yoğun artı-değer sömürsü uzun çalışma saatleri ve ağır yaşam koşullarıyla işçi sınıfı ve ezilen kesimler ekonomik baskı altına alınır. Fabrikalarda ve iş yerlerinde makineleştirilen insan evden işe, işten eve döngüsüyle

tüm sosyal yaşamı elinden alınarak gündelik yaşamdan alıklaştırılır. Yaşamak için çalışmak zorunda olmanın hüküm sürdüğü kapitalist sistem, geniş kitlelerin değil sınıfsal ve toplumsal sorunlarla ilgilenmeyi kendisinin günlük yaşamdaki sorunlarıyla ilgilenip mücadele etmesinin dahi önüne geçer.

Sistem, çalışma saatleri dışında kalan zamanı geniş kitlelere bırakmaz. İdeolojik propaganda aracı olan medya devreye sokulur. Tv, radyo, internet, gazete-dergi, kitap gibi tüm araçlar etkin bir şekilde kullanılır. Sömürücü sınıfın, toplumsal gerçekleri hasıraltı etmesi sağlanır. Kitleler, sormayan sorgulamayan bir hale getirilir. Sınıfsal, toplumsal, siyasal ve sosyal sorunlar manipüle edilerek politik bilincin gelişmesi engellenir, yığınlar apolitize edilir. Bu kitlelerin en politize olduğu seçimler ve kendiliğindenci hareketler gibi süreçlerde en bariz biçimde görülür. Örneğin, Gezi direnişinde AKP karşıtlığının düzen karşıtlığına dönmemesi için "solcu" CHP görev başına çağrılmıştır.

Sürecin tamamı ana hatlarını çizdiğimiz kapsamda, toplumsal açıdan bir apolitikleştirme, bir alıklaştırma işlemidir. Alıklaştırma, dinamik ve devirgen olan düşüncenin sisteme yönelmeyecek biçimde etkisiz hale getirilmesidir. Zira egemen sınıflar, politik bilincin düzen karşıtlığına dönüştüğünde nasıl bir yıkıcı güç oluşturduğunun gayet farkındadır. Bu yüzdendir ki toplumun politik seviyesi bilinçli bir şekilde düşük tutulur.

Okumayan, araştırmayan, sorup-sorgulamayan, tartışmayan, tartışma kültürü olmayan, kendini yaşayan, sorunları öteleyen görmezden gelen ve hatta kaçan bir toplumsal yapıdır. Kapitalist sistemin yarattığı, bu yapıda yetişerek onun tüm geri alışkanlıklarını alarak devrimci saflara katılıyor. Sistemin yeniden ürettiği bu toplumsal yapıda devrimci mücadele veriyoruz. Toplumsal yapıdan yalıtık olmadığımızdan toplumun geri yanlarının saflarımıza yansımasıyla karşı-

laşıyoruz.

Konumuz bağlamında meselenin toplumsal boyuttaki görünümü karşısında devrimci konumlanış oldukça ileridir. Fakat yeterli değildir. Toplumsal altüst oluş, toplumu değiştirip-dönüştürme veyahut dünyayı temellerinden sarsma iddiasında olanlar devrimci konumlanışı bir adım ileri taşımak zorundadır.

Devrimcilik, düzene karşı ideolojik-politik reddin cepheden haykırılmasıdır. Dolayısıyla eylemselliği, hareketi, heyecanı, ataklığı ve yaratıcılığı doğasında vardır. Durağan değil değişkendir. Sınıfa, topluma, mücadeleye dair tüm sorunlara eğilip irdelendir. An'a müdahale edendir.

Bu nesnel duruma karşın devrimci saflarda tam tersi sistemin istediği bir konumlanış söz konusudur. Devrimin, kolektifin, halkın sorunlarıyla güncel siyasetle ilgilenmeyen, devrimciliği takvimsel süreçlere sıkıştırılan pratik hat ve düşünüş tarzı bahse konuya, orada siyasal ruhsuzluktan bahsediliyor demektir.

Devrimci mücadele, bir amacın hedefin dile geliş halidir. Sömürücü sınıflara, baskıcı ve zorba yönetimlere, eski ve geri düşünüş tarzlarına karşı altüst edişin, yeninin, yeniden insanın adıdır. Dolayısıyla bitmek tükenmek bilmeyen enerjiyi kendi içinde taşır. Amaçsızlık ve amacın yaklaşmışlığı ile devrim yan yana gelmez. Ne için mücadele ettiğini bilmeyen, bilince çıkarmayan bir devrimcinin varlığı düşünülemez. Devrimci saflarda olup da devrimci mücadelenin gereğini yapmaktan uzak olmak tam manasıyla siyasal ruhsuzluktur.

Devrimci ana müdahale edip çözüm arayan ve üreten bir devrimin somutlanmış halidir. Okumayan-araştırmayan, sorunlarla ilgilenmeyen bir devrimcilik olsa olsa küçük burjuva maceracılığı olur. Anlık duyguların yön verdiği saman alevli bir devrimciliktir o da. Bunun devrimci saflarda yaşam bulmuş hali siyasal ruhsuzlukta somutlanır. Pratiğe yön veren devrimci düşüncenin sıradanlaşmaya veya alışkanlığa, görevleri ve sorumlulukları yapmak için yapmaya dönüşmesi gibi olgular devrimci düşünce ve pratiğin aşınmasıdır. Devrimci sorumluluk ve görev bilinci, üstlendiğimiz yükümlülükler, devrim iddiamız alışkanlık, sıradanlık, yapmak için yapmak ile yer değiştirmesi, devrimci düşünce ve pratikle siyasal ruhsuzluğun yer değiştirmesi anlamına gelir.

Proletarya Partisi'ne gönül vermiş kadrosundan taraftarına tüm kitle- si için geçerli olan Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisiyle donanmak ve politikada derinleşmektir. Egemen sınıfların ideolojik, politik, askeri saldırılarının somutlaştığı sürece karşı göğüs germek ideolojik ve politik olarak güçlenmeyle mümkündür. Sürecin ağırlığına karşı mevcut bilgileriyle yetinen, kendini yetiştirmeyen yetkinleştirmeyen, yenilemeyen gerilemeye tökezlemeye mahkumdur. Hemen her birimizin kabul ettiği bu gerçekliğe karşın pratiğimize yansıyan aksi yönü gösteriyor. Devrimin, kolektifin, halkın sorunlarıyla dünyada ve Türkiye'deki ekonomik politik gelişmelerle, Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisiyle ilgilenme, sorunları tartışma, yeni düşünce ve politika üretmede pratiğimizi sorguladığımızda karşımıza çıkan olgu siyasal ruhsuzluktur.

Günümüz olanakları açısından düşünülüğünde tezat bir durum söz konusudur. Marksist klasiklere, araştırma inceleme kitaplarına, mücadele romanlarına, gazete ve dergilere, veri eksenli kaynaklara ulaşmak her zamankinden daha kolaydır. Öyle ki internet-sosyal medya bunu bir tık ile yapabilecek hale getirmiştir. Bu olanaklara rağmen okuma-araştırma-tartışma gibi bir sorundan bahsediyoruz. Her konu hakkında bir şeyler bilirken bir konu hakkında derinlemesine bilgiden yoksunluk söz konusu. Dahası mevcut bilgilerin devrim mücadelesi gibi sürekli gelişmeyi zorunlu kılan bir mücadele içinde yeterli görüldüğü düşünüş tarzıyla karşı karşıyayız. Tüm bunlar gündemimiz oluyorsa yaşadığımız şey siyasal ruhsuzluktur.

1970'lerde ortaokul düzeyinde olanların dahi teorik konuları tartıştıkları sıkça dillendirilir. Günümüzde bu düzey üniversiteyle sınırlıdır. Üniversite düzeyinde de teorik konuların gündem olması da oldukça nadir bir durumdur. İki dönem arasındaki temel fark toplumsal muhalefetin düzeyindedir. 1970'li yıllarda toplumsal muhalefet oldukça yüksektir ve devrimci hareketin canlılığı toplumun tüm kesimini etkilemiştir. Günümüz koşulları açısından toplumsal muhalefet en alt düzeydedir. Dolayısıyla bu durum devrimci saflara da olumsuz bir etki olarak yansımaktadır. Fakat unutulmamalıdır ki devrimci zor koşullarda da yönünü bulmakla yükümlüdür. Sürecin tüm zorluklarına karşın devrimci coşkun, atak, heyecanlı, neferleri olalım.

Devrimci Kişilikteki Aşınmalar Üzerine - II

İdeolojik mücadele gündelik yaşamdan politik faaliyetlere kadar geniş bir alanda yürütülmediğinde; “bundan bir şey olmaz”, “ufak bir şeydir” diye “dile getirmeye değmez” denildiğinde, “saygın bir yoldaşımdır” denip yanlış karşısında susulduğunda burjuvaziye davet çıkardığımızı bilmeliyiz. Bütün bunları yapmadığımızda kolektife, halkımıza, yoldaşlarımıza ve mücadeleye zarar verdiğimizizi bilmeliyiz.

Bireycilik ve burjuva anlayışlar karşısında her sessizlik burjuvaziye hizmettir. Proletaryadan, devrimcilikten her uzaklaşma burjuvaziye, sisteme yakınlaşmadır. Devrimci kişilikteki her aşınma, uzaklaşma burjuva kişiliklerin yeşerme ve gelişme zeminidir. İşte “mülkiyet” olayında devrimcilikten uzaklaşılınca sisteme nasıl yakınlaşıldığı açıkça görülmüştür. Yine devrimci değerlerle yaratılmış mevziler terk edilerek burjuvaziye yakınlaşıldığında görülmüştür.

İdeolojik mücadele yürütülmediği sürece düşmanın fiili saldırıları etkili olur. Bu da içte ideolojik çatışmayı keskinleştirir, işte bundandır ki bu dönemlerde bedel ödenen halkı örgütlemeye yönelik emek harcama ve illegal çalışma zayıflar. Halka inançsızlığın geliştiği durumlarda “tehlikeli” görevlerden kaçınma, bireyciliğin ürünü “mülteci devrimciliği” ortaya çıkar. Tabii ki şu da unutulmamalı; böylesi dönemlerde proleter bilinçle donanmış, asla devrimcilikten taviz vermeyenler son sözü söyleyip tarihe not düşerler. “Mülteci devrimciliğin” kutsandığı esas devrimci mevzilerden kaçıldığı dönemlerde gelişmenin yönünü belirleyenler; “komünistler zor görevlerin insanıdır” deyip, zor görevleri omuzlayanlar; tüm olumsuz koşullara ve kuşatılmışlığa rağmen teslimiyeti değil, direnişin kızıl bayrağını taşıyanlardır. Bunlar Gül’lerdir, Hasret’lerdir. Yine de sorun bağlamında yanlış yaklaşımlardan birisi de devrimci kişiliğin dinamikliği unutulmuş devrimciliğin değerlendirilmesini bu-

günkü pratik duruşa göre değil geçmişte yapılanlara göre değerlendirilmesidir. Geçmişte devrimci görevleri ve sorumlulukları yerine getirenler hatta kahramanlıkları ortaya koyanlar gelişmenin bir aşamasında gerileyip devrimcilikten uzaklaşabilir. Hatta proletaryaya ihanet bile edebilir. Bunun örnekleri komünist partilerin tarihinde ve Proletarya Partisi tari-

hinde mevcuttur. Maddenin, olgunun andaki nitelikleri onun ne olduğunu belirler. Ona niteliğini veren geçmişte ne olduğu değil, şimdiki zamanda ne olduğudur. Geçmişte ne olduğu ve neye dönüştüğü; ancak olgunun değişim dinamiklerini anlamak için devrimcilik geçmişte ne yapıldığıyla değil bugün ne yapıldığı ile ölçülür-değerlendirilir. Dolayısı ile dün yoldaş dediklerimiz bugün devrimci barutlarını bitirmişse, artık devrimci olarak değerlendirilemez. Çünkü devrimciliği oluşturan değerlerden uzaklaşmıştır. Devrimci kişilik yok olmuştur. Bu durumu hiçbir maharetli söz yığını kapatamaz. Zira devrimcilik pratik bir olgudur.

Sistemin başta bir bütün işçi sınıfı ve ezilen ulus ve milliyetler olmak üzere; onların örgütlü gücü olan devrimcilere karşı da özel saldırılarının olduğu süreçlerde, devrimci durumlarda gerilemeler yaşanır. Bu süreçlerde

devrimcilik daha büyük zorluklarla karşılaşır. Askeri Faşist Cunta, darbe, OHAL dönemleri bu durumlara örnek olarak gösterilebilir. Bizim gibi sosyo-ekonomik yapıya sahip olan ülkelerde devrimciliğin varoluş koşulları zaten zorluklarla doludur. Faşist diktatörlüğe karşı eylemsel bir duruş içine girmek; ölümü, hapishaneyi, işkenceyi baştan göze almak demek-

si bir sınıf mücadelesi durumudur. Devrimci kişilikteki aşınma anlayış olarak ele alınmalı, tek tek bireyler üzerinden ele alınmamalıdır. Yaşanan süreç bir bütün ele alınmalıdır. Buradan devrimciliği geliştirecek dinamikler açığa çıkarılması, oralarda tutunup, devrimci mücadelenin geliştirilmesi başka alanlara sıçratılmalıdır. Küçük de olsa direnişle tutunulacak, her mevzi bir bütün devrimciliğin gelişme dinamiklerini içinde barındırmaktadır.

Sınıf mücadelesinin yönünü, sayıları çok az olsa bile tüm yetmezliklere ve zorluklara rağmen oralarda direnenler belirleyecektir. Tarih bunlara defalarca kez tanıklık eder. Bu bağlamda çözüm; durumun ağırlığı karşısında yakınmak, serzenişler içerisinde bulunmak, buradan militan yetiştirme anlayışlarını sorgulamak değildir.

Sınıf mücadelesinde neden geriye düştüğü sorgulanıp tüm alanlarda mücade-

nin gelişme dinamikleri açığa çıkarılmalıdır. Faşist diktatörlüğün azgın saldırıları karşısında halkın direnişinin hangi noktalarda geliştirileceği sorgulanmalı ve araştırılmalıdır. Basitten karmaşığa, kırdan-şehre direniş örgütlenmelidir. Bu süreç, kırdan-şeherde tek bir kişi bile olsa ortaya konan devrimci iradenin ürünü olan direnişle aşılabılır. Süreci aşmanın dinamiği burasıdır. Soyut devrimci kişilik ve devrimci değerleri terk edenlerin tartışılması soruna çözüm olmaz. Sorun pratik bir sorundur ve çözümü de pratik alanda aranmalı ve geliştirilmelidir. Onun içindir ki olumsuz durumu gören tüm devrimciler, Proletarya Partisi militanları, kadroları görevlerinin büyüklüğünü kavrayıp görevlerine azimle sarılmalıdır. Pratik mücadelenin görevlerine dört elle sarılırken içte ve dışta ideolojik mücadele de asla ihmal edilmemeli, burjuva düşüncelere karşı başta bireycilik olmak üzere amansız savaşım yürütülmelidir. Devrimci mücadelenin geleceği bu mücadeleye bağlıdır.

Devrimci değerler bu koşullar içerisinde yaratılır, devrimci kişilik bu zeminde şekillenir. Tabii ki halka ve devrimcilere karşı ideolojik-politik-askeri özel saldırıların olduğu, devrimci durumun görece gerilediği durumlarda devrimciliğin, devrimcilerin, kadroların sınındığı dönemlerdir. Bu dönemlerde sınıf mücadelesi içte ve dışta keskinleşir. Bu dönemde bir kez daha burjuva kokuşmuşluğun binbir türünü yeşerten bireycilik yükselen değer olur. Devrimci değerler küçümseir, devrimci bedel ödemeler azalır, halka, devrime, Proletarya Partisi’ne inanç zayıflar. Devrimci kişilik aşınmaya başlar. Mücadeleden kopmalar artar, bireysel kurtuluşun bir keşfi olarak “mülteci” devrimcilik gelişir.

Son dönemde Türkiye Devrimci Hareketi’nde böyle bir süreçten geçiliyor. Proletarya Partisi de bundan etkileniyor. Bu bir olgu olarak önümüzde durmaktadır. Devrimciliğin gerileme-

İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞ VE 11 İLKESİ- VII

“ÜLKE ÇAPINDA DÜŞMAN BİZDEN GÜÇLÜ OLDUĞU SÜRECE STRATEJİK SAVUNMA ESASTIR”

Savaşın temel yasası, “kendi gücünü korumak, düşmanı yok etmek”-tir. Andaki somut muharebede de, ya da nihai darbenin vurulacağı son kalkışmada da bu kural vazgeçilmezdir. Tüm savaşlarda olduğu gibi Halk Savaşı stratejisinin de temel ilkesidir bu kural.

Halk Savaşı stratejisi, yarı feodal-yarı sömürge ülkelerin devrimci savaş stratejisidir. Bu strateji, kendi içinde; “stratejik savunma”, “stratejik denge”, “stratejik saldırı” aşaması olarak üç stratejik aşamaya ayrılmıştır.

Bu aşamalar öz itibari ile devrim ile karşı devrim cephesi arasındaki güç dengelerinin tarifidir. Halk Savaşı basitten karmaşığa, zayıftan güçlüye doğru adım adım gelişen bir devrim stratejisidir. Bu stratejinin objektif ve subjektif güç dengeleri, devrimin gelişim aşaması ve seyirini direkt etkileyen faktörlerdir.

Bu anlamda güç dengelerinin daha çok karşı devrim cephesi açısından avantajlı olan ilk aşaması, “Stratejik Savunma” aşaması olarak tanımlanmıştır. Bu dönemin temel

sacayağı; düşmanın bu avantajını kullanarak imhayı hedefleyen bir saldırı pozisyonunda olmasıdır.

Bu dönemin savaş biçimi olan “Gerilla Savaşı”nın tanımından da anlaşılacağı gibi henüz devrim cephesi zayıftır, donanımsızdır, dağınıktır. Bunu güce çevirmenin, donanımlı hale getirmenin, daha sistemli bir hareket tarzına çevirmenin ilk adımı, önce var olan gücün korunmasından geçmektedir. Bu anlamda henüz savaşın bir nüve aşamasının da tarifi olan savunma aşaması, düşmanın bu saldırıları-

nın pervasızlığına ve zayıf olan gücü topyekün imha etmeyi hedeflemesine olanak sunmaktadır. Ancak burada belirleyen yine de düşmanın güç dengesinde avantajlı olması değildir. Zira güç dengeleri nasıl olursa olsun

olan ülkemizde geçerli olan bu stratejinin ilk aşaması olarak savunma aşaması aynı zamanda kendi savaş gücünü inşa sürecidir. Bu sürecin temel faktörü, zayıf olan karakterinden dolayı bu inşayı hedefleyen hareket tarzında düşmanın imha saldırılarına karşı kendi gücünü koruma ilkesinin esas olmasıdır.

Kanlı bir siyaset biçimi olarak savaş, iki gücün karşılıklı imha hedefini içinde barındırır. Bu sürecin kendisi muharebelerin toplamıdır. O halde savaşın “kaybedeceğini bildiğin muharebelere girme” temel anlayışı, belirleyen bir yerde durmaktadır.

Savaşın her aşamasında önemsenmesi gereken olgu kendi gücünü ve

ru tahlili de bu gerçekliğin bir parçasıdır.

Savunma aşamasında düşmanın kurumsal yapısı, kitle desteği ve özelde askeri konumlanması devrim cephesine göre daha güçlüdür. Bu durum, düşmanın saldırı hamlesinde bir dizi üstünlükler yaratmaktadır. Ancak bu gücün taktik bir güç olduğu akıllardan çıkarılmamalıdır.

Mao yoldaş, emperyalizm için “kağıttan kaplandır” derken, bir yandan onun taktik üstünlüğü ve gücünden, diğer yandan ise stratejik olarak zayıflığından bahsetmektedir. Savunma aşamasında düşman cephesinin gücü taktik üstünlük bakımından daha belirgindir. Bu anlamda yapılması gereken ilk hamle, kendi

gücünü korumak ve düşman gücünü zayıflatmak, hırpalamak ve eritmektir.

Ancak kendi gücünü korumak, bir bütün geri çekilerek, salt savunma anlayışıyla, hareketsiz kalarak değil, taktik saldırıları esas alan bir savunma hattıyla mümkündür. Savaşın baştan sona esas mücadele biçimi olduğu yarı-sömürge, yarı feodal ülkelerde gerilla savaşı, özü itibariyle düşmanın bu güç dengesine

taktik saldırılarla yanıt vermeyi ve parça parça yıpratmayı/imha etmeyi hedeflemektedir.

Savunma taktiğini Mao yoldaş, etkin ve edilgen savunma olarak iki kategoriye ayırmış, ikincisini sahte savunma anlayışı olarak formüle etmiştir. Bir sonraki yazıda bu anlayıştan yola çıkılarak stratejik savunmanın nasıl ele alınması gerektiği; Kaypakkaya'nın “stratejik savunma döneminde taktik taarruzlar esas, taktik savunma talidir” ilkesiyle ele alınacaktır.

savaşın bir başka kuralı da inisiyatifi ele almaktır. Düşmanın bu dönemde güçlü olması geçici bir olgudur. Bunu tersine çevirecek olan Halk Savaşına önderlik eden Komünist Partisi'nin ideolojik-politik ve örgütsel sağlamlığı, anın ihtiyaçlarına uygun politik yönelimi, bu savaşın komutası olan Halk Ordusu'nun inşasında atacağı adımlarla beraber halk yığınlarını savaşa kanalize etmedeki becerisinde yatmaktadır.

Halk Savaşı bir savaş stratejisidir. Yarı feodal-yarı sömürge yapıya sahip

düşmanın gücünü doğru tahlil etmektir. Savaş, en nihayetinde iki güç arasında sürer. Ancak bu tahlil sürecini doğru değerlendirmek hareket tarzında başarı ya da başarısızlıkların mihenk taşıdır.

Düşmanını küçümseyen ya da onu abartan bir savaş gücü ya maceracı bir tarza düşmüş ya da hareketsiz kalarak yenilgiyi baştan kabul etmiş demektir. Savaş niyetlerle, isteklerle yürütülmez. Gerçeklerin doğru tahlili belirleyicidir. Güçler dengesinin doğ-

Peru'da Bir Kahramanlık Destanı:

19 Haziran 1987

Peru'da 19 Haziran 1987'de devrimci tutsaklar, hükümetin katletme politikalarına karşı ayaklandılar. Ele geçirdikleri az sayıdaki silahla gardiyanları teslim alarak hapisaneyi kontrol altına alan tutsaklar hayatlarının korunması için hükümetin imzalamayı kabul ettiği anlaşmanın ihlal edilmesini talep ettiler. Bunun üzerine Peru devleti Lima civarındaki üç hapisanede katliama girişti. Tutsaklar yirmi dört saat sapan, mızrak ve el yapımı silahlarla her türlü saldırıya karşı kahramanca direndi.

Callao Hapishanesi'ndeki 75 tutsaktan 2'si çatışmada katledildi. 6'sı ağır yaralandı. Lurigancho Hapishanesi'ndeki PKP üye ve taraftarı olmakla yargılanan 135 erkek tutsağın tümü katledildi. Fronton'da 115 tutsak katledildi ve yine bu sayının yarısı kadar tutsağın da akıbetlerinden haber alınamadı. Kahramanlık Günü ilan edilen bu tarihi günle ilgili Gonzalo "Parti ve devrim için can vermek" adlı yazısında şunları söylemektedir:

"Onlara ilk gıdasını veren, yürümesini öğreten, yılmak bilmeyen kitlelerdi; sınıf mücadelesi düşüncelerini şekillendirdi ve toplumsal örgütlenmenin başlıca ve en yüksek biçimi olan Parti, onları Marksizm-Leninizm-Maoizm, rehber düşünce ile silahlandırarak, si-

yasi bilinçlerini yükseltti, Halkın Gerilla Ordusu içinde örgütleyerek savaşçı ruhlarına güç kattı ve yoksul köylü kitleleri ile kaynaştırarak bedenlerini ve ruhlarını halk savaşının sönmeyen ocağında çelikleştirdi. Savaş esiri olduklarında asla dize gelmediler, tersine savaşmada, seferber etmede ve üretmede sebat ettiler ve zorlu çarpışmalarla eskimiş ve çürümüş Peru devletinin köhne zindanlarını savaşın parıldayan siperlerine dönüştürdüler.

Halk savaşının ilerleyişi, onun yankılar yaratan, isabetli ve amansız darbele-ri, gericiliği kırbaç yemiş bir sırtlan gibi tir tir titretti. Ve onun gürüldeyen talepleri bugün her zamankinden daha faşist ve daha korporativist olan APRA hükümetinin çamurlu ve çalkantılı kabuslarında ve hatta onun başını çeken demagojik çirak bozuntusu "führer" in hırslı hülyalarında yankılandı; bu nedenle gericilik, hükümet ve soykırımcı Garcia, halk savaşına yıkıcı bir darbe indirip onu tayin edi-

ci bir şekilde ezmeyi hedefleyen kara ve kanlı planlar düşlediler. Devrimin ve hayatlarının müdafaası için başkaldıran savaş esirleri bu sinsi kitle katliam planlarını kamuoyuna teşhir ettiler; hükümetin emirleri doğrultusunda ve gereken her şeyin yapılması için verilen izinle hareket eden silahlı kuvvetler ve polis tarafından halka karşı duydukları kör hiddet ve sapık bir katliamcı öfkeyle gerçekleştirilen bu cani ve alçak soykırım, ideolojile-

rinin, cesaret ve kahramanlıklarının bayrağını öfkeli savaşçı cüretkarlığıyla açarak yükseklerde dalgalandıran yoldaşların, savaşçıların ve halk evlatlarının şiddetli, yılmayan, çelikten direnişiyle karşılaştı; gerici canavar, ölüm barışını empoze etmek amacıyla onların kanını içerken, onların zalimce bastırılmış yoksul yaşamları ölümsüzleşti, El Fronton, Lurigancho ve Callao'nun parıldayan üç heybetli savaş siperine şekil verdi; bu tarihi kilometre taşı, Kahramanlık Günü'nün

yüceliğini ebediyen ilan edecektir. İndirmek istedikleri yıkıcı ve tayin edici darbe, onları muazzam ölçüde teşhir ederek geri tepti; faşist ve korporativist APRA partisi, hükümetini ve kendi devlet yasalarını ihlal ederek cumhurbaşkanı geçinen kişiyi vahim ve halen çözümsüz bir siyasi kriz içerisine itti. Bu nedenle savaş esirlerinin başkaldırışı hayatlarına mal olduğu halde Partiye ve devrime muazzam bir manevi, siyasi ve askeri zafer kazandırdı ve bundan da öte büyük atılımın başarıyla sonuçlandırılmasına muhteşem bir katkıda bulunarak ona altın mührünü vurdu. Ve ilk kampanyayla Peru devletini emsali görülmemiş dercede derinden sarsan devrimci üs alanları geliştirmeyi, amaçlanan yeni planın temelini atarak halk savaşına bugüne kadar Peru'da ve dışarda elde ettiği en büyük etkiyi kazandırdı. Bu nedenle savaş esirleri o efsane kahramanı gibi mezarın ötesinden de zafer kazanmaktadırlar. Çünkü bizler yeni zaferler kazandıkça onlar içimizde yaşamakta, bizimle birlikte savaşmaktadırlar. Parıldamaya devam eden, bizlere bugün, yarın ve ebediyen canımızı Parti ve devrime adamamızı öğreten güçlü ve ebedi varlıklarını hisset. Kahramanlık gününe şan olsun. Peru, Haziran 1987"

Peru Komünist Partisi (Yeniden Örgütlenme Komitesi):

17 Mayıs'ta kırları yangına çeviren o kıvılcım hiçbir zaman sönmedi!

HABER MERKEZİ- 17 Mayıs, Peru'da Halk Savaşı'nın başlatılmasının 39.yılı dönümü. "Mücadelenin Parıldayan Siperlerinden Türküler" isimli albümün İngilizce sözlü çevirileriyle yayınlanmasının ardından, Peru Komünist Partisi (Yeniden Örgütlenme Komitesi)'nin yayınlamış olduğu "17 Mayıs'ta kırları yangına çeviren o kıvılcım hiçbir zaman sönmedi" başlıklı açıklamanın Türkçe'ye çevirisini yaparak öneminden dolayı paylaşıyoruz.

'Karışıklıklar çıkarmak, yenilgiye uğramak, yeniden karışıklıklar çıkarmak, yeniden yenilgiye uğramak, ve onların yok olmalarına kadar hep böyle davranmak, halkın davasına karşı emperyalistlerin ve dünyadaki bütün gericilerin mantığı işte budur ve onlar hiçbir zaman da bu mantıktan ayrılmayacaklardır. Bu bir Marksist ka-

nundur. 'Emperyalizm pek zalimdir' dediğimiz zaman bundan tabiatının değişmeyeceğini ve bütün bunların da yok olmalarına kadar devam edeceğini kastediyoruz.

Savaşmak, başarısızlığa uğramak, gene savaşmak, yeniden başarısızlığa uğramak, yeniden savaşmak, zafere ulaşana kadar böyle davranmak, işte halkın mantığı budur, halk da hiçbir zaman bu mantıktan ayrılmayacaktır. Bu da Marksist bir kanundur. Rus halkının devrimi bu kanunu izlemiştir ve Çin halkının devrimi de bu kanunu izlemektedir.'

Eskiden yol arkadaşları olanlar ve sınıf işbirlikçileri, o yangını boğmaya çalıştılar ve bunu başarmak için devam ediyorlar. Ancak sadece başarmak değil, küllerini rüzgara fırlatmak

için uğraşıyorlar. Dünde kalanların çok derinlerine oturmuş olan kin ve bir kez daha tükenmiş olanlardır bunlar.

Kor gibi güneşimiz hala bizlere parlamaktadır. Hafızalardan silinemeyecek olan o ışık, halkın kulağında büyük bir uğultuyla yüreklerde yer edindi. Bu tüm seslerin değişmez isyanı ve yukarı kaldırılmış yumruklardır.

17 Mayıs'ta tutuşturulan kıvılcım toprakta hızlıca yayıldı. Patateste, meyvede, tünellerde, nehirlerde; ülkemizin dört bir yanında dalgalanmaya devam ediyor o kıvılcım. Şehirde yeniden ışıldıyor, yankılanıyor bedenlerde; ve daha fazlası bir çocuk sesi gibidir o, yeni ve daha derinden.

Ve sınıf; öncüsünü, önderliğini en iyi

çocuklarının ellerinde ışık saçan bayraklarıyla Maoizm'in ve Gonzalo Düşüncesi'nin dünyadaki evrensel katkılarıyla gelişini bekliyordu.

Yoldaşlar; kitleler bekliyor, bağıyor ve komünizme kadar Halk Savaşı çağrısını derinlerden haykırıyor! Buna karşı kör sağır olamayız!

Tüm gidenlerimiz için ve tüm geleceğimiz için. Bu ışığı ve yangını boğmaya çalışmak bir suçtur! Onu körüklemek ve çoğaltmak ise bir görev! Bu kıvılcımların isyan ateşine dönüşmesini sağlayalım ve o ateşte arınalım! Büyük bir gizlilik ve sarsılmazlıkla orağımızı yükseklere kaldıralım, korkutucu çekicimizle yenilmez kızıl bayrağımızı yükseklere çekelim!

Yaşasın Halk Savaşı'nın 39. Yılı!

Aramızdan Ayrılışının 56. Yıl Dönümünde

Nâzım Hikmet Ran

*on dördünden beri şairlik eden
kavganın
ayrılıkların
hasretliklerin bin bir türlüyle
yarananmış,
yeni bir dünya kavgamızın kültür
cephesindeki sembolleşmiş bilinçli
çabası,
aşk ettiğimiz, kendimize dert
ettiğimiz, adını çocuklarımıza
bellettiğimiz (Cahit Sıtkı Tarancı),
ülkemiz yurdumuz, yenilmez
umudumuz, öfkeli sevincimiz
(Özdemir İnce),
her ülkede her dil de söylenen türkü,
karanfillerle donanmış mezarında
yatan memleket kadar aziz,
memlekete uzak gurbet işçisi Nazım.
Soğukta titreyen,
sıtmadan kıvranan
fabrikalarda al kanları içilen açlık
ordusunun sesi Hikmet.
Kokmuş karanlıkların yaratıcıları
emperyalistler ve uşaklarını yenmek
ve çıkarmak için yalanlarını ömrünün
17 yılını zindanlarda geçiren Nâzım
Hikmet Ran.*

Tüm yaşamını burjuva mülkiyetin toplumsallaştırılmasına adanmış ve özel mülkiyete dayalı düzene karşı olduğu için şiirleri yasaklanarak ülkesinde/ülkemizde vatan haini ilan edildiğinde "yazın üç sütun üstüne kapkara haykıran puntolarla" diyerek meydan okuyan kavga adamıydı,

O bugün de kesintisiz devam eden ortak kavgamızın düşsel kavram ve sembollerinin bilinçli ilk yaratıcılarından biri olarak, politik içeriği sade anlaşılır ve yaratıcı bir tarzda cümle ezilenlere ulaştırmayı başardığı için yazdıkları ve yarattıklarıyla sadece biz Türkiyeli emekçilerin değil dünya emekçilerinin de dilinde, yüreğinde aramızdan ayrılmış olsa da tüm canlılığıyla 56 yıldır yaşamaya devam etmektedir.

1918'e sürecine kadar ki idealist mistik öğeler barındıran "Hâlâ Serviliklerde Ağlıyorlar mı?" adlı kitabında topladığı şiire bakışı ile 1920'li yılların başında Fransızca öğretmenliği yaptığı Bolu'da sosyalistlerle tanışması sonrası şiire bakışı aynı değildir. "Anadolu'ya, işgal altındaki İstanbul'dan geçişimde ve bilhassa Bolu'ya gelip halkla, hele köylüyle yakından temasımda ve Sovyet Rusya'da olup bitenleri kulaktan duyup Marks'ın, Lenin'in isimlerini filan da işitişimde,

şiirle yeni şeylerin, şimdikiye dek söylenmemiş şeylerin ifade edilmesi gerektiğini sezdim." Bu tanışıklık Nâzım Hikmet için ezilen emekçileri değiştirip dönüştürecek, eğitip yetkinleştirecek yeni toplumu yeşertme mücadelesinin de başlangıçtaki ilk adımları olacaktır.

Sovyetlerde iç savaşın henüz bittiği, devrimin coşkusu ve sıcaklığının büyük bir hızla yükseldiği 1921 yılında pek çok ülkeden ilerici gençliğin öğrenim görmek için bir araya geldiği Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesine başlaması ise adımlarının bilinçle şekillenerek hızlandığı döneme denk düşer. Nâzım Hikmet için Sosyalizm artık ütopya olmaktan çıkmıştır.

O artık yurduna döndüğünde 1923 yılı "övündüğüm tek şey" dediği TKP'nin bir üyesi olduğu yıl olacaktır. Ve bu tarihten sonra da aramızdan bedenen ayrıldığı güne kadar Nâzım Hikmet sosyalizm mücadelesinin parçası kalacaktır.

Ömrüne dair tüm tarihsel süreç içerisinde Nâzım Hikmet oyun ve sinema senaryolarına da imza atmıştır. 1930 itibarıyla Sovyetlerde filme alınmış bir senaryosu da olduğu bilinmektedir. Ayrıca sinemada da Muhsin Ertuğrul'un yönlendirmesinde birçok film çalışması da yapmış, yazmış ve bazen de yönetmiştir. Cici Berber,

Fena Yol, Karım Beni Aldatırsa, Naşit Dolandırıcı, Söz Bir Allah Bir, Aysel Bataklı Damın Kızı, Leblebici Horhor Ağa, Milyon Avcıları filmlerinin senaryolarını Nâzım Hikmet'e aittir. Düğün Gecesi (1933) ve Güneşe Doğru (1937) filmlerinden bazılarıdır. "Kafatası", "Bir Ölü Evi", "Unutulan Adam" adlı oyunlar ise Şehir Tiyatrolarında sahnelenen oyunlardan bazılarıdır.

1938'de önce Harp Okulu öğrencileri arasında Komünizm propagandası yapmaktan 15 yıl ağır hapis, Yavuz zırhlısındaki askerlerin dolaplarında kendisine ait kitapların bulunmasıyla birlikte "donanmayı isyana teşvik" gerekçesiyle yargılandığı davadan da 15 yıl daha ceza olarak toplamda 28 yıl 4 aya indirilen cezasının 13 yıl 5 ayını yattıktan sonra çıkarılan bir aflla özgürlüğüne kavuşur.

"Yalnız şiirlerim kendi memleketimde basılmadı, yalnız halkımın beni işitmesine izin verilmedi. Bu benim yarımdır. Bir şair için bundan acı bir şey olamaz. Ben bu şiirleri her şeyden önce kendi halkım için yazdım. Fakat herkes okuyor, o okuyamıyor" diyen Nâzım ustamızın şiirleri ülkemiz topraklarında özgürdür. Türk hakim sınıfları ve onların temsilcilerince vatan-daşlığı "iade" edilerek politik kimliği ve mücadelesi unutturulmaya çalışılarak salt aşklarıyla, vatanseverliği-va-

tan sevgisiyle zararsız romantik olarak kitlelere sunulmak istenmektedir.

Oysa Nâzım Hikmet Komünizmi savunmuş bir şairdir. İşçi sınıfına, davasına inanmıştır, onun dizeleri sınıfın en güçlü silahlarından birisidir, yarının yeninin yaratılması mücadelesinin parçasıdır. O bu gerçeğiyle insanlığın kurtuluşu mücadelesinin, gelecek güzel günlerin sembollerindedir. Nâzım Hikmet, bir yandan da egemen sınıfların ve emperyalistlerin uşaklığını yapan sanat anlayışlarına karşı savaşta bayraklaşmış bir devrimci şairdir.

Devrimci sanatın işlevlerinden biri, onun düzene karşı verilen devrimci mücadelenin vazgeçilmez bir parçası olmasıdır. Bu noktada devrimci sanat topluma, düzene karşı olması yanında duygu ve düşünceler oluşturarak bununla birlikte birleştirici ve bütünlendirici bir işlev görmesidir. Nâzım Hikmet yok sayılması mümkün olmayan, emekçiler için birleştirici düzen için en güçlü karşıt parçalardan biridir.

Devrimci-komünistler kültür, sanat alanında tüm değerlerini sahiplenmeli, bunları bilincinde ve benliğinde örgütleyerek kitlelere de taşınmalıdır. Nâzım o değerlerin tartışmasız başlıcalarından biridir.

Paranın padişahlığını, karanlığını ve yobazın, yabancıların roketinin ortadan kaldırıldığı, gündüzlerinde sömürülmemeyen, gecelerinde aç yatılmayan, haklı büyük günlerinde, ekmek gül ve hürriyet günlerinde, bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine bir yaşamın örülüp örgütlendiği o büyük o güzel günler gelene değin en sevdiği memleket yeryüzünde Çehovların, Gogolların, Mayakovski-lerin, Ostrovski-lerin yanında bizlerden vasiyeti olan bir köy mezarlığına gömülmeyi beklemektedir.

Noktalarken, tıpkı Nâzım Hikmet gibi bizleri acının alkışlarına bırakarak Haziran ayında veda eden Orhan Kemal ve Ahmed Arif'i de ayrıca saygıyla anarken son sözümüzü Nâzım ustamızın Stalin yoldaşa atfen yazdığı şu mısraları ile sonlandıralım.

"Seviyorum onu, Marks'ı, Engels'i, Lenin'i sevdiğim gibi aynı muhabbetle aynı hürmetle" Seviyoruz seni Nâzım usta, aynı muhabbetle aynı hürmetle.

Bir Yeni Demokrasi Okuru

Dağların Ateşi İle Tutuşan Kentlerden, Kır Çiçekleri Yükseliyordu Doruklara...

Zulüm kuşatmıştı dört bir yanı. Zafer naraları eşliğinde her yere her şeye vahşice saldırıyordu düşman. İşkence günlük, sıradan bir olay haline gelmişti. Ülke açık bir hapishaneye dönmüş, halk tutsak edilmişti. Zindanlar insan öğüten bir canavara dönüşmüş kan ile besleniyordu. Bin kez budadılar körpe dalları, bin kez kırdılar. Işığa düşman zalimler saltanatlarını ilan ediyordu. Kara kış bastırılmış, şehirleri ve kırları teslim almıştı. Her şeye inat bahar ağır ağır gösteriyordu yüzünü. Güneş ışıklarını daha güçlü gönderiyordu yeryüzüne. Leylaklar, Nergizler, Kardelenler boy veriyordu. Zulüm çığlıkları, karlar altında umudun türkülerine teslim oluyordu. Karlar erimeye başlamış, yollar açılmıştı. Partizanlar adımlamaya başlamışlardı patikaları. Mayıs'ın sıcaklığı iyiden iyie ısıtmıştı toprağı. Partizanlar geçtikleri yerlere umut tohumları atıyor, direnişi büyütüyorlardı. 19 Haziran'ın 82'sinde bir soluk almak için sığındılar Beyazdağ'a. Düşman çoktan sarmıştı Beyazdağ'ı. İki yiğit Partizan, Mahmut Şefik Karaağaç ve Hüseyin Gözgülü toprağın suyuna karışarak, can katar kardelenlere. Dersim'de halkın

sevgilisi iki yürek yeşermek üzere tohum olurlar toprakta...

Bentte biriken su giderek taşıyor, duvarları zorluyordu. Öfke kabına sığmaz olmuştu. Şimdi yine çiçeğe, yine meyveye durmuştu hayat. Badem çiçekleri tomurcuk vermişti, yine doğumdaydı hayat. Yağmura susamış toprağın hasreti bitiyordu. Kır çiçekleri sarıyordu dört bir yanı. Kentlerde büyüyen öfke dağlarda yükselen ateş yayılıyordu gökyüzüne.

Filiz büyümüş meyveye durmuştu. Dağların ateşi ile tutuşan kentlerden kır çiçekleri yükseliyordu doruklara.

Kavgaya sevdalanmış tüm yürekler gibi güler yüzlüydü o da. Bir coşku tufanıydı. Sevecen, candan, yaratıcı ve azimli. Bir o kadar alçak gönüllü ve mütevazı. Ovalardan dağlara bir rüzgâr gibi tüm varlığı ile atıldı kavgaya. Dağlarda yeni çiçeğe durmuştu henüz. Düştü düşmanın eline. Yüz-

lerce göz acıyla, hüznle, hasretle ve gururla bakmaktaydı yaralı bedenine. Yoldaşların nerede? diye sordu düşman. Umudun türküsünü söyler faşist cellâtların elinde Naki Göksu. Bir nergiz daha düşmüştü toprağa. Bin nergize can katarak...

Acının yüzü ile erken tanışmıştı Hıdır Doğan. Güneş yüzü, umudun yolcularına gönül vermişti küçük yaşta.

Onlar gibi güneşe yürümek, onlar gibi dövüşmek onların geçtiği yerlerden geçmek istiyordu. Halkının acıları vuruyordu yüreğini. Daha fazla duramadı. Artık o da onlardan biriydi. Bir Partizan'dı. 92'nin Haziran'ın da kuşattı zulüm onu yoldaşları ile birlikte. Direniş türküleri, isyan ezgileri ile büyümüşü. Hamuru iyi yoğrulmuştu. İki gün çarpıştı düşmanla. Kardelen oldu kara kışa...

Toprağın bağrından filizlenip boy veriyordu çiçekler. Yıldızlar gibi yol gösteriyordu Partizanlar. Zifiri karanlığa çakılan meşale misali yıldız yıldız çoğalıyordu halkın denizinde. Yüzlerce can, sayısız bedel ve emekle boy veren yapıya bir tuğlada o koydu. Yola düşen kervanın ilk yolcusunun adını almıştı. Onun gibi kararlıydı, onun gibi yiğitti Yıldız Çiçek. Kinem gibi sevgi doluydu yoldaşlarına, halkına. Çiçek açmıştı halkın bağrında. Yıldız onların yüreğinde, yoldaşlarıyla. Düşmana korku salıyordu İsmail Bulut, dostu güven. Karanlığın en koyu olduğu zamanlarda sevdalanmıştı bu kavgaya. Gözü gibi baktı özge fidana, ona hayat verdi. Bir kuşaktan diğerine taşıdı umudun bayrağını. Alişer'le verdi son nefesini. Direniş, umut, kavga ve onurdu Alişer, Dersim halkının kalbinde. Öyleydi Doğan Karadağ da. Halkı ona bu ismi layık görmüştü. O da hakkını verdi bu onurun. Dersim'den Karadeniz'e bir efsane oldu halkın bilincinde. '92 Haziran'ının 21'i idi, gökyüzünden iki yıldız kaydı. İki menekşe açtı....

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Aziz Araz: Aslen Karslı olan Aziz Araz, 15-16 Haziran'la ilgili yapılan gösteriler sonrasında 16 Haziran 1980'de İstanbul'da gözaltına alınarak işkencece katledildi. Onunla aynı gün gözaltına alınan TİKB militanı Songül Kayabaşı da işkence sonucu katledilmiştir.

Mehmet Kalkan: 1952 Dersim Hozat Buzlupınar Köyü doğumludur. Ekonomik nedenlerden dolayı ailesiyle birlikte 1978'te İstanbul'a göç eder. Cevizli Tekel Yedek Parça fabrikasında işçi olarak çalışır ve örgütlenme çalışmaları yapar. 14 Haziran 1987'de Diyarbakır'da işkencece katledilir.

Naki Göksu: Malatya doğumludur. Proletarya Partisi ile 1988-89 yıllarında üniversitede tanışır ve aktif bir TMLGB militanı olur. İTÜ son sınıf öğrencisiyken gerillaya katılmaya karar verir. Bir dönem şehir askeri çalışmasında görev alır. Haziran 1991'de

gerilla birliğindeyken çıkan çatışmada yaralanır ve birlikten ayrı düşer. Gittiği köyde düşmanla tekrar çatışır ve sağ olarak tutsak düşer. Köylülerin gözü önünde işbirliğine zorlanmaya direnerek yanıt verir. 8 Haziran 1991'de Mazgirt'e bağlı Xıran Köyü'nde direnme geleneğine bir parça ekleyerek kurşuna dizilerek katledilir.

Hıdır Doğan: Dersim Hozat Alancık köyü doğumludur. Daha sonra İstanbul'a yerleşir. Şehir askeri faaliyetindeyken 1991'de gerilla saflarında yerini alır. 6 Haziran 1992'de Dersim Limek'te binlerce kişilik TC askerine karşı çıkan ve iki gün süren çatışma sonucunda şehit düştü. Hozat halkının geniş katılımıyla görkemli bir cenaze töreniyle güneşe uğurlandı.

BEYAZ DAĞ ŞEHİTLERİ

TC ordusu bir ihbar üzerine Dersim'in Hozat ilçesindeki Beyaz Dağı dört bir

yandan kuşatma altına alır. Konaklamak için gittikleri bu yerde nöbetçinin dikkatsizliği durumu daha da zorlaştırır. 19 Haziran 1982'de çıkan çatışmada Hüseyin Gözgülü şehit düşerken Mahmut Şefik Karaağaç ağır yaralı olarak düşmanın eline geçer ve işkencece katledilir.

Mahmut Şefik Karaağaç: 1956 Dersim Hozat Incıga doğumludur. Liseden itibaren TKP/ML ile ilişkiye geçen M. Şefik (Karlas), TİKKO içerisinde çeşitli komutanlıklarda görev yapmıştır.

Hüseyin Gözgülü: Dersim Merkez Rayberler doğumludur. Köyünde kuryelik görevi yürüten Bozo, daha sonra TİKKO içinde yer aldı. Mıntıka komutanlığında da görev aldı. Samimiliği ve alçakgönüllülüğü ile sevilen bir Partizandı.

İsmail Bulut: 1963 Dersim Hozat Zenkire doğumludur. 1983 yılına kadar milislik yaptı. 1986'da yedi delegenin şehit düşmesinin ardından asil delegeliğe seçildi. 3. Konferans döneminde partiden ayrılan DABK hizbinde yer aldı. 1992'de birlikten sonra MK üyeliği ve Askeri Komisyon sekreterliğine getirildi. 21 Haziran 1992'de bomba imal edilirken bombanın patlaması sonucu yaralandı. Yaralı ele

geçirildikten sonra işkencece katledildi.

Doğan Karadağ: 1962 Dersim Hozat Tagar (Ormanyolu) köyü doğumludur. İlk başta Devrimci Yol taraftarıydı. 12 Eylül AFC'sinin ardından TKP/ML'ye katıldı. Dersim dağlarının Alişer'i, 21 Haziran 1992'de Artvin Şavşat'ta bomba yaparken bombanın elinde patlaması sonucu şehit düştü.

'84 ÖLÜM ORUCU ŞEHİTLERİ

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın hapisanelere yönelik baskı, sindirme, kişiliksizleştirme saldırıları sürerken tutsaklara tek tip elbise dayatması gündeme gelmişti. Tutsaklar kimliklerinden uzaklaştırılmak amacıyla çıkarılan bu dayatmaya direnişle karşılık verdiler. Fiili direnişlerin sürdüğü ve bunun bir parçası olarak kitlesel süresiz açlık grevleri için hazırlık çalışmalarının yapıldığı bir aşamada Devrimci Sol ve TİKB tutsakları açlık grevi ve ölüm orucu başlattı. 1984 yılının 14 ve 17 Haziran tarihlerinde **Mehmet Fatih Öktülmüş, Abdullah Meral, Hasan Telci ve Haydar Başbağ** şehit düşerek, alın bantlarını kendilerinden sonrakilere bıraktılar, yeni direnişlerde takılması için...

Yazının başlangıcı

24. sayfadadır

grup yoksa kuşkusuz o okul iyi yönetilemez. Her örgütte, okulda, ordu biriminde, küçük büyük her fabrika ya da köyde, Partinin Bolşevikleştirilmesi için Stalin'in öngördüğü on iki şarttan dokuzuncusu olan bir önderlik çekirdeğinin kurulması şartını uygulamalıyız. Böyle bir önder grup için kıstaslar, Dimitrov'un kadro siyasetini tartışırken sıraladığı şu dört unsurdur: Davaya kesin bağlılık, kitlelerle bağ, tek başına yolunu bulabilme yeteneği ve disipline uyma. Savaş, üretim, eğitim (düzeltme dâhil) gibi merkezi görevleri yürütürken ya da çalışmayı denetlerken, kadroların geçmişini inceleyen ya da öbür faaliyetlerde, genel çağrışı özel rehberlikle tamamlama yöntemine ek olarak önder grubu kitlelerle birleştirme yönteminin benimsenmesi şarttır.

4. Partimizin bütün pratik çalışmalarında doğru önderlik, "kitlelerden kitlelere" ilkesine uygun olmak zorundadır. Bunun anlamı şudur: Kitlelerin fikirlerini (dağınık ve sistemleşmemiş fikirleri) almak ve onları derli toplu hale getirmek (onları inceleyerek, derli toplu ve sistemli fikirler haline getirmek), ondan sonra yeniden kitlelere gitmek ve kitleler bunları kendi fikirleri olarak benimseyene, onlara sıkı sıkıya sarılana ve onları eyleme dönüştürene kadar bu fikirleri yaymak, açıklamak ve bu fikirlerin doğruluğunu bizzat kitlelerin eylemi içinde sınamak. Sonra kitlelerin fikirlerini alıp bir kez daha derli toplu hale getirmek, yeniden kitlelere gitmek ve böylece ısrarla bu fikirlerin uygulanmasını sağlamak. Böylece fikirlerin her defasında daha doğru, daha canlı ve daha zengin bir hale geldiği sonsuz bir helezon içinde bunu bir daha, bir daha tekrarlamak. İşte Marksist bilgi teorisi budur.

5. Bir örgütte ya da bir mücadelede önder grupla kitleler arasında doğru bir ilişki anlayışı, önderliğin doğru fikirlere sadece "kitlelerden kitlelere" yöntemiyle sahip olabileceği anlayışı ve önderliğin fikirleri pratiğe uygulanırken genel çağrının özel rehberlikle birleştirilmesi gerektiği anlayışı; işte bu kavramları, kadrolarımız arasında bu meselelerle ilgili olarak görülen yanlış görüşleri düzeltmek için bugünkü düzeltme hareketi sırasında her yerde yaymak gerekir. Birçok yoldaşımız bir önderlik çekirdeği oluşturmak için faal unsurları bir araya getirmenin ve bu önderlik çekirdeğini kitlelerle sıkı sıkıya kaynaştırmanın önemini kavramıyorlar ya da bunda başarılı olamıyorlar ve bu yüzden önderlikleri bürokratik ve kitlelerden kopuk bir hale geliyor. Birçok yoldaş, kitle mücadelelerinin tecrübesini to-

parlamanın önemini kavramıyor ya da bunda başarılı olamıyor. Bunun yerine kendilerini zeki sanarak, öznel fikirlerini ileri sürmekten hoşlanıyorlar ve bu yüzden bunların fikirleri boş ve pratikten uzak bir hale geliyor. Birçok yoldaş, bir görevle ilgili olarak genel bir çağrı yapmakla yetinip, onu derhal özel ve somut rehberlikle devam ettirmenin gereğini kavramıyor ya da bunda başarılı olamıyorlar ve bu yüzden yaptıkları çağrı ya dudakların-da ya kâğıt üzerinde ya da konferans salonunda kalıyor ve önderlikleri bürokratik bir hale geliyor.

Bugünkü düzeltme hareketinde bu kusurları gidermeliyiz. İnceleme tarzımızda, çalışmaların denetiminde ve kadroların geçmişinin incelenmesinde, önderliğin kitlelerle ve geneli özelle birleştirme yöntemlerini kullanmayı öğrenmeliyiz. Gelecekteki bütün çalışmalarımızda da bu yöntemleri kullanmalıyız.

6. Önderlik konusunda, doğru fikirler oluşturmak üzere kitlelerin fikirlerini almak, bunları derli toplu hale getirmek ve yeniden kitlelere gitmek, bu fikirlerde ısrar etmek ve onları derinliğine uygulamak, işte önderliğin temel yöntemi budur. Fikirleri derli toplu hale getirme ve onlarda ısrar etme sürecinde, genel çağrışı özel rehberlikle birleştirme yöntemini kullanmak gereklidir ve bu, temel yöntemin ayrılmaz bir parçasıdır. Birkaç durumda yapılan özel rehberlikten genel fikirler (genel çağrılar) çıkarın ve birçok farklı birimde onları sınavın (bunu sadece siz yapmayın, başkalarına da aynı işi yapmasını söyleyin); sonra yeni tecrübeyi toparlayın (özetleyin) ve genel olarak kitlelere rehberlik için yeni talimatlar çıkarın. Yoldaşlarımız bunu, bugünkü düzeltme hareketinde ve başka her türlü çalışma-da yapmalıdırlar. Bunu yapmada daha ustalaşmak, daha iyi önderlik sağlar.

7. Bir üst örgüt ve onun bölümleri, alt birimlere herhangi bir görev verirken, bu görev devrimci savaşa, üretime ya da eğitime; düzeltme hareke-

tine, çalışmanın denetlenmesine ya da kadroların geçmişinin incelenmesine; propaganda çalışmasına, örgütsel çalışmaya ya da karşı-casusluğa ya da başka çalışmalara ilişkin de olsa, her şart altında çalışmanın sorumluluğunu alt kademe örgütünün yöneticisinin taşıması için, görevi onun kanalıyla vermesi gerekir. Bu yolla hem işbölümü hem de birleşik merkezi önderlik gerçekleştirilebilir. Üst kademedeki bir bölüm, alt kademe örgütünün tamamından sorumlu olan kişinin (sekreter, başkan, yönetici ya da okul müdürü gibi) bilgisi ve sorumluluğu dışında alt

kademede kendisiyle aynı işi yapan örgütlerle temasa geçmemelidir. (Örneğin, üst kademe örgütlenme, propaganda ya da karşı-casuslukla uğraşan bir bölüm, alt kademedeki kendisiyle aynı işi yapan bölümlerle doğru-dan ilişki kurmamalıdır.) Hem bütün

işlerden sorumlu kişi, hem de özel sorumluluğa sahip kişi, durumdan haberdar edilmeli ve her ikisine de sorumluluk verilmelidir. Bu merkezi yöntem, işbölümüyle birleşik önderliğin birleştirme bu merkezi yöntem, belli bir görevi yürütmek için bütün işten sorumlu kişinin aracılığıyla çok sayıda kadronun seferber edilmesini, hatta bazen örgütün bütün mensuplarının seferber edilmesini ve böylece bir bölümdeki kadro yetersizliğinin üstesinden gelinmesini ve çok sayıda insanın mevcut iş için faal kadro haline getirilmesini mümkün kılar. Bu da, önderliğin kitlelerle birleştirme bir yoludur. Örneğin, kadroların geçmişinin incelenmesini ele alalım: Eğer bu iş, başka her şeyden soyutlanarak yapılırsa, sadece örgütlenme bölümünde bu işten sorumlu birkaç kişi tarafından yapılırsa elbette iyi yapılamaz. Ama eğer çalışma, görevlilerin çoğunu ya da öğrencilerin çoğunu, hatta hepsini çalışmaya katılmak üzere seferber eden belli bir örgütün ya da okulun idari yöneticisi aracılığıyla yapılırsa ve aynı zamanda üst kademedeki örgütlenme bölümünün yönetici üyeleri, önderliğin kitlelerle birleştirme ilkesini uygulayarak doğ-

ru rehberlik ederlerse, o zaman kuşkusuz kadroların geçmişini inceleme görevi iyi bir şekilde başarılacaktır.

8. Belli bir yerde aynı anda birden fazla merkezi görev olamaz. Aynı anda ancak ikinci ya da üçüncü derecede önem taşıyan başka görevlerle tamamlanan tek bir merkezi görev olabilir. Bu yüzden, bu yerin baş sorumlusu, oradaki mücadelenin tarihini ve koşullarını göz önüne alarak, çeşitli görevleri uygun bir biçimde sıraya koymalıdır. Yukarıdan gelen talimatları, kendisi hiçbir plan yapmadan uygulamamalıdır: çünkü böyle yapmakla bir sürü "merkezi görev" ortaya çıkmasına yol açar, karışıklık ve güvensizlik yaratır. Üst örgütler de önem ve acillik derecelerine göre sıralamadan ve hangisinin merkezi görev olduğunu belirtmeden aynı anda birçok görevi alt örgütlerle vermemelidir: çünkü bu, alt örgütlerin çalışmalarında adımlarını şaşırmasına ve beklenen sonuçların alınmamasına yol açar. Belli bir yerdeki tarihsel koşulların ve var olan durumun ışığında, durumu bir bütün olarak dikkate almak ve buna uygun plan yapmak, her dönem için çalışmaların ağırlık merkezini ve sırasını doğru bir şekilde saptamak, sonra da bunu kararlılıkla uygulamak ve kesin sonuçlara ulaşmasını sağlamak önderlik sanatının bir parçasıdır. Bu, aynı zamanda önderlik yöntemi meselesidir: önderliğin kitlelerle, geneli özelle birleştirme ilkelerini uygularken bu sorunu çözmeye dikkat etmek gerekir.

9. Burada, önderlik yöntemlerine ilişkin ayrıntılar üzerinde durulmuyor. Her yerdeki yoldaşların kendi başlarına iyice düşüneceklerini ve burada onaya konan ilkeler temelinde bütün yaratıcılıklarını seferber edeceklerini umuyoruz. Mücadele sertleştikçe, öznelci ve bürokratik önderlik yöntemlerini bütünüyle yok etmek için Komünistlerin önderliklerini geniş kitlelerin talepleriyle daha sıkı kaynaştırmalarına ve genel çağrılarını özel rehberlikle daha sıkı birleştirmelelerine daha çok ihtiyaç duyulacaktır. Partimizdeki bütün yönetici yoldaşlar, öznelci, bürokratik önderlik yöntemlerine karşı her zaman bilimsel, Marksist önderlik yöntemlerini ortaya koymalı ve Marksist önderlik yöntemini kullanarak öznelci, bürokratik önderlik yöntemlerinin üstesinden gelmelidirler. Öznelciler ve bürokratlar, önderliğin kitlelerle ve geneli özelle birleştirme ilkelerini anlamazlar: Parti çalışmasının gelişmesini büyük ölçüde engellerler. Öznelci ve bürokratik önderlik yöntemleriyle mücadele etmek için, bilimsel Marksist önderlik yöntemlerini genişlemesine ve derinlemesine yaygınlaştırmalıyız.

*Mao Zedung - 1 Haziran 1943

ÖNDERLİK YÖNTEMLERİNE İLİŞKİN BAZI MESELELER*

1. Yaptığımız çalışma ne olursa olsun, biz Komünistlerin uygulaması gereken iki yöntem vardır. Biri, geneli özelle; öbürünü, önderliği kitlelerle birleştirmektir.

2. Genel ve geniş çapta bir çağrı yapmadan geniş kitleleri herhangi bir görevin yerine getirilmesi için seferber etmek mümkün değildir. Ama eğer yöneticiler sadece bir genel çağrıyla yerinirlerse, yani çağrısını yaptıkları işe bazı örgütlerde derinlemesine ve somut olarak bizzat girişmezlerse, bazı noktalarda başarı elde edip, tecrübe kazanıp, bu tecrübeyi diğer birimlere yol göstermede kullanmazlarsa, o zaman genel çağrının doğru olup olmadığını sına ve onun içeriğini zenginleştirme olanağı kalmaz ve genel çağrının hiçbir sonuç vermesi tehlikesi ortaya çıkar. Örneğin, 1942'deki düzeltme hareketinde genel çağrıyı özel ve belirli bir rehberlikle birleştirme yönteminin kullanıldığı her yerde başarılar elde edildi, ancak bu yöntemin kullanılmadığı yerlerde başarı sağlanamadı. 1943'teki düzeltme hareketinde. Merkez Komitesinin

her bürosu ve alt bürosu ile her bölge ve il Parti komitesi genel bir çağrının (bütün bir yıllık düzeltme planının) yanı sıra süreç içinde tecrübe kazanarak şunları yapmalıdır: Kendi örgütünüzden ve çevredeki başka örgütlerden, okullardan ya da ordu birliklerinden iki ya da üç birim (daha fazla olmasın) seçin. Bu birimleri etraflı bir şekilde inceleyin, düzeltme hareketinin bu birimlerdeki gelişimi hakkında ayrıntılı bilgi edinin, bunların üyelerini temsil edebilecek birkaç kişinin (gene çok olmasın) siyasal geçmişi, ideolojik özellikleri, incelemedeki çabası ve çalışmadaki güçlü ve zayıf yanları konusunda ayrıntılı bilgi edinin. Bundan başka görevlilere, bu birimlerin karşılaştıkları pratik sorunlara somut çözümler bulmada bizzat rehberlik edin. Her örgütteki, okuldaki ya da ordu birimindeki yöneticiler böyle hareket etmelidir, çünkü bunların her birine bağlı birkaç alt birim vardır. Ayrıca bu, yöneticilerin önderlik ile öğrenmeyi birleştirdikleri bir yöntemdir. Belirli alt kademe birimlerin-deki tek tek kişi ve olaylardan somut tecrübeler çıkarmayan

hiçbir yönetici, sorumluluğu altındaki bütün birimlere genel yön göstermede yeterli olamaz. Her kademedeki yönetici kadroların, bu yöntemi uygulamayı öğrenmeleri için bu yöntemi her yerde teşvik etmek gerekir.

3. 1942'deki düzeltme hareketinin tecrübesi ayrıca şunu da kanıtladı: Düzeltme hareketinin başarısı için, hareket sırasında, her birimde çekirdeğini o birimin yöneticisinin ve az sayıda faal unsurun oluşturacağı bir önder grup kurulması ve bu önder grubun kendini, harekete katılan kitlelerle sıkı sıkıya birleştirmesi esastır. Önder grup ne kadar faal olursa olsun, faaliyeti kitlelerin faaliyetiyle birleştirilmedikçe, bir avuç insanın verimsiz çabası olmaktan öteye gidemez. Öte yandan kitleler, faaliyetlerini uygun bir şekilde örgütleyecek güçlü bir önder grup olmadan faaliyet gösterirlerse, bu faaliyet ne uzun ömürlü olabilir, ne doğru yönde ilerletilebilir ve ne de bir üst düzeye çıkarılabilir. Herhangi bir yerde kitleler genellikle üç kesimden meydana gelir: Nispeten faal olanlar, nispeten

geri olanlar ve ikisi arasında kalanlar. Bunun içindir ki yöneticiler, az sayıda faal unsuru önderlik çevresinde birleştirmede ustalaşmalı, arada kalanların düzeyini yükseltmek ve geri unsurları kazanmak için bu faal unsurlara dayanmalıdırlar. Kitlelerle gerçekten birleşmiş ve kaynaşmış bir önder grup, kitlelerden kopuk bir şekilde değil, ancak kitle mücadelesi içinde oluşabilir. Önder grup, çoğu zaman büyük bir mücadelenin başında, ortasında ve sonunda hep aynı kişilerden oluşmamalıdır ve oluşmaz da, mücadele sırasında kendini gösteren faal unsurlar devamlı olarak önder grubun daha yeteneksiz olan ve yozlaşan üyelerinin yerine getirilmelidir. Birçok yerde ve birçok örgütte çalışmanın ilerletilememesinin bir temel nedeni, birleşmiş, kitlelerle kaynaşmış ve daima sağlıklı kalmış bir önder grubun eksikliğidir. Yüz kişilik bir okulda, var olan koşullara uygun olarak kurulmuş (yani gelişigüzel bir araya getirilmemiş) ve en faal, en dürist ve en uyanık öğretmenlerden, öteki görevlilerden ve öğrencilerden oluşan dokuz-on kişilik bir yönetici

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU, OKUT!

 yeni_demokrasi1

 yenedemokrasi1

 yenedemokrasi

 yenedemokrasigazetesi@gmail.com

yenedemokrasi5.net

Özgür Gelecek İçin **Yeni Demokrasi** Gazetesi ■ **Sahibi ve Yazışleri Müdürü:** Tuba Apaydın ■ **Yayın Türü:** Yaygın Süreli

Umud Basım Yayıncılık ■ **Yönetim Yeri:** İskenderpaşa Mah. Hörhor Cad. No:70/4 Fatih/İSTANBUL ■ **İletişim:** 0212 534 54 76 - yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Yön Matbaası ■ **Adres:** Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi, B Blok, 1. Kat No: 366, Zeytinburnu/İSTANBUL ■ **Tel:** 0212 544 66 34